

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0273/99/2018**

Dňa : **25.03.2019**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania **Life is Good s.r.o.**, sídlo – Meteorová 1, 040 12 Košice – mestská časť nad Jazerom, IČO: 48 310 379, kontrola internetového obchodu www.hanzi.sk začatá dňa 10.01.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice a ukončená dňa 07.02.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0048/08/18, zo dňa 16.05.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **1000,- EUR, slovom: jedentisíc eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. g) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) a § 18 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti **m e n í** tak, že:

znenie:

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z. z.), v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 1 a § 7 ods. 4 zákona v spojení s § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na vrátenie peňazí, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v časti „2) Prijatie a vybavenie objednávky, kúpna zmluva“ uvedením: „V prípade, že nebude objednávka zrušená do doby pred expedíciou, a bude expedovaná, môže byť po objednávateľovi požaduje náhrada nákladov spojená s expedíciou tovaru.“, v časti „6) Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy“ uvedením: „Odstúpenie musí byť doručené najneskôr posledný deň 14 dňovej lehoty.“ „Ak je vrátený tovar poškodený iba čiastočne, môže predávajúci uplatniť na spotrebiteľovi právo na náhradu škody a započítať svoj nárok na vrátenú kúpnu cenu.“, „Na kúpnu cenu, ktorá má byť kupujúcemu vrátená, môže predávajúci navyše započítať svoje skutočne vynaložené náklady spojené s vrátením tovaru (náklady na prepravu a pod).“, v časti „7 Doručenie a dodacie podmienky“ uvedením: „V prípade vrátenia tovaru bude suma znížená o prepravné náklady (neplatí pre reklamácie).“ uvádzal podmienky, ktoré boli spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil;

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania na internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v časti „3) Druhy dopravy verejnými prepravcami:“ uvedením: „Za škody vzniknuté pri preprave nenesie dodávateľ zodpovednosť.“ Uvádzal podmienku spôsobilú založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľnú podmienku.

nahrádza znením:

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania na internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v časti „2) Prijatie a vybavenie objednávky, kúpna zmluva“ uvedením: „V prípade, že nebude objednávka zrušená do doby pred expedíciou, a bude expedovaná, môže byť po objednávateľovi požaduje náhrada nákladov spojená s expedíciou tovaru.“ porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keďže podľa § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 102/2014 Z. z.“), **spotrebiteľ môže odstúpiť od zmluvy, predmetom ktorej je dodanie tovaru, aj pred začatím plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy** a podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy **vrátiť spotrebiteľovi všetky platby**, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, **vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov.**

Účastník konania taktiež porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania na internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v časti „3) Druhy dopravy verejnými prepravcami“ uvedením: „Za škody vzniknuté pri preprave nenesie dodávateľ zodpovednosť.“ uvádzal podmienku, ktorá vnáša výraznú nerovnosť do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľnú podmienku, nakoľko podľa § 619 ods. 2 Občianskeho zákonníka *ak nejde o veci, ktoré sa rýchlo kazia, alebo o použité veci, zodpovedá predávajúci za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí vecí v záručnej dobe (záruka).* Účastník konania teda vopred vylúčil svoju zodpovednosť za vady tovaru spôsobené pri preprave aj napriek tomu, že dopravu zabezpečuje predávajúci. Uvedená podmienka je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu. Predávajúci zodpovedá za vady predanej veci od jej prevzatia kupujúcim a to počas trvania celej záručnej doby, ktorá je podľa § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka 24 mesiacov.

Účastník konania taktiež porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď v Obchodných podmienkach v časti „6) Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy“ uvedením: „Odstúpenie od zmluvy musí byť doručené najneskôr posledný deň 14 dňovej lehoty.“

rozdielne upravuje lehotu na odstúpenie od zmluvy ako § 8 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z., ktorý považuje **lehotu na odstúpenie od zmluvy za zachovanú**, ak oznámenie o odstúpení od zmluvy **bolo odoslané predávajúcemu najneskôr v posledný deň lehoty** podľa § 7 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z..

Účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď v Obchodných podmienkach v časti „6) Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy“ uvedením: „...Ak je vrátený tovar poškodený iba čiastočne, môže predávajúci uplatniť na spotrebiteľovi právo na náhradu škody a započítať svoj nárok na vrátenú kúpnu cenu.“ „Na kúpnu cenu, ktorá má byť kupujúcemu vrátená, môže predávajúci navyše započítať svoje skutočne vynaložené náklady spojené s vrátením tovaru (náklady na prepravu a pod).“ a v časti „7 Doručenie a dodacie podmienky“ uvedením : „V prípade vrátenia tovaru bude suma znížená o prepravné náklady (neplatí pre reklamácie!).“ vniesol značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa

doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy **vrátiť spotrebiteľovi všetky platby**, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, **vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov**.

Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj (ďalej len „SOI“) uložil účastníkovi konania – Life is Good s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 1000,- EUR pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“), pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa a pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Inšpektormi SOI bola dňa 10.01.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice začatá kontrola internetového obchodu www.hanzi.sk, ktorá bola ukončená dňa 07.02.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe, pričom bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné zmluvné podmienky a taktiež nesplnil svoju povinnosť riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0048/08/18 zo dňa 16.05.2018, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu odvolací orgán zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia, nakoľko odvolací orgán sa po dôkladnom oboznámení so skutkovým stavom veci ustálil na tom, že v inšpekčnom zázname popísaným konaním nedošlo k porušeniu povinnosti účastníka konania nepoužívať nekalé obchodné praktiky, ale účastník konania porušil povinnosť nepoužívať **neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách**, keď účastník konania na internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v časti „2) Prijatie a vybavenie objednávky, kúpna zmluva“ uviedol: „*V prípade, že nebude objednávka zrušená do doby pred expedíciou, a bude expedovaná, môže byť po objednávateľovi požaduje náhrada nákladov spojená s expedíciou tovaru.*“, v časti „6) Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy“ uviedol: „*Odstúpenie od zmluvy musí byť doručené najneskôr posledný deň 14 dňovej lehoty.*“ „*....Ak je vrátený tovar poškodený iba čiastočne, môže predávajúci uplatniť na spotrebiteľovi právo na náhradu škody a započítať svoj nárok na vrátenú kúpnu cenu.*“ „*Na kúpnu cenu, ktorá má byť kupujúcemu vrátená, môže predávajúci navyše započítať svoje skutočne vynaložené náklady spojené s vrátením tovaru (náklady na prepravu a pod).*“ a v časti „7 Doručenie a dodacie podmienky“ uviedol: „*V prípade vrátenia tovaru bude suma znížená o prepravné náklady (neplatí pre reklamácie!).*“ Odvolací orgán považuje skutkový stav za spoľahlivo zistený a správne právne posúdený ako porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán však dospel k záveru o potrebe zmeny právneho posúdenia skutku vo vzťahu k porušeniu dotknutého ustanovenia zákona vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia tak, aby bolo nepochybné, aké konanie je považované za protiprávne, zohľadňujúc jednak zistený skutkový stav, ako aj znenie napadnutého rozhodnutia. Odvolací orgán vzhľadom na vyššie uvedené zmenil výrokovú časť napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v predmetnom rozhodnutí. Zároveň v rozsahu uvedenej zmeny mení aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v tomto rozhodnutí. Vykonaná zmena nezakladá

dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav a ani na výšku uloženej sankcie, nakoľko protiprávny skutkový stav zistený predmetnou kontrolou zostal v plnej miere zachovaný. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie; čo účastník konania porušil.

Predmetná kontrola SOI bola zameraná na prešetrovanie podnetu spotrebiteľa č. 1120/17 súčasne bola kontrola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z.. Pri výkone kontroly v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj inšpektori SOI prezreli obsah internetovej stránky www.hanzi.sk, stiahli obsah niektorých častí a vyhotovili fotokópie týchto častí, ktoré sú súčasťou inšpekčného záznamu. Kontrola bola ukončená dňa 07.02.2018 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj prerokovaním obsahu inšpekčného záznamu s konateľom účastníka konania a podaním jeho vyjadrenia k obsahu inšpekčného záznamu.

Predmetnou kontrolou SOI bolo zistené porušenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, v nadväznosti na § 7 ods. 5, § 8 ods. 2 a § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. a § 619 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď účastník konania na internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v časti „2) Prijatie a vybavenie objednávky, kúpna zmluva“, v časti „3) Druhy dopravy verejnými prepravcami“ uvedením: „Za škody vzniknuté pri preprave nenesie dodávateľ zodpovednosť.“, v časti „6) Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy“ a v časti „7 Doručenie a dodacie podmienky“ uvádzal podmienky, ktoré spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím ho v danom prípade jednostranne znevýhodnil. Účastník konania využil silnejšie postavenie vo vzťahu k spotrebiteľovi. Spotrebiteľ v prípade predaja tovaru na základe zmluvy uzavretej na diaľku v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ pri dojednávaní spotrebiteľskej zmluvy vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s predávajúcim je potrebné, aby mu v týchto vzťahoch v medziach zákona bola poskytnutá zvýšená ochrana:

Článok 2) Prijatie a vybavenie objednávky, kúpna zmluva

„V prípade, že nebude objednávka zrušená do doby pred expedíciou, a bude expedovaná, môže byť po objednávateľovi požaduje náhrada nákladov spojená s expedíciou tovaru.“

Článok 3) Druhy dopravy verejnými prepravcami

„Za škody vzniknuté pri preprave nenesie dodávateľ zodpovednosť.“

Článok 6) Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy

„Odstúpenie od zmluvy musí byť doručené najneskôr posledný deň 14 dňovej lehoty.“

„...Ak je vrátený tovar poškodený iba čiastočne, môže predávajúci uplatniť na spotrebiteľovi právo na náhradu škody a započítať svoj nárok na vrátenú kúpnu cenu.“ „Na kúpnu cenu, ktorá má byť kupujúcemu vrátená, môže predávajúci navyše započítať svoje skutočne vynaložené náklady spojené s vrátením tovaru (náklady na prepravu a pod).“

Článok 7) Doručenie a dodacie podmienky

„V prípade vrátenia tovaru bude suma znížená o prepravné náklady (neplatí pre reklamácie!).“

Vo vyššie uvedených článkoch VOP ide o ustanovenia, ktoré zapríčiňujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zároveň tieto neprijateľné podmienky neboli individuálne dojednané, čím účastník konania v danom prípade jednostranne spotrebiteľa znevýhodnil. Ustanovenie článku 2 je v rozpore s § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. a s § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., podľa ktorého, spotrebiteľ

môže odstúpiť od zmluvy, predmetom ktorej je dodanie tovaru, aj pred začatím plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy a predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov. Zmluvná podmienka uvedená v článku 3 vnáša výraznú nerovnosť do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľnú podmienku, nakoľko podľa § 619 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nejde o veci, ktoré sa rýchlo kazia, alebo o použité veci, zodpovedá predávajúci za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe (záruka). Účastník konania teda vopred vylúčil svoju zodpovednosť za vady tovaru spôsobené pri preprave aj napriek tomu, že dopravu zabezpečuje predávajúci. Uvedená podmienka je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu. Predávajúci zodpovedá za vady predanej veci od jej prevzatia kupujúcim, a to počas trvania celej záručnej doby, ktorá je podľa § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka 24 mesiacov.

Prvá uvedená podmienka v článku 6 je v rozpore s § 8 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z., podľa ktorého lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za zachovanú, ak oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo odoslané predávajúcemu najneskôr v posledný deň lehoty podľa § 7 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z.. Ďalšie zmluvné podmienky v článku 6 a v článku 7 sú v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy **vrátiť spotrebiteľovi všetky platby**, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, **vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov**.

Ďalším porušením právnych povinností účastníka konania bolo nesplnenie povinnosti riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie. Tým účastník konania konal v rozpore s povinnosťami, ktoré mu vyplývajú z § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Súčasťou Obchodných podmienok bol aj „*Reklamačný poriadok*“, pričom účastník konania neinformoval spotrebiteľa riadne o podmienkach a spôsobe reklamácie, keďže v „*Reklamačnom poriadku*“ uviedol nesprávnu informáciu: „*U zamietnutých reklamácií môžu byť účtované náklady na reklamačné konanie a manipulačné poplatky.*“ Uvedené je v rozpore s § 598 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kupujúci má právo na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady. Taktiež je uvedené v rozpore s § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého, ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania úvodom zhrnul svoje námietky, ktoré vzniesol v priebehu konania voči oznámeniu o začatí správneho konania vo veci zo dňa 13.04.2018, pričom jeho námietkam nebolo zo strany prvostupňového správneho orgánu vyhovené.

V ďalšom texte svojho odvolania účastník konania poukazuje na základné zásady správneho konania, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces a odvoláva sa na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá považuje sankcie udelené v priestupkových veciach za veci trestného charakteru. Ďalej účastník

konania zdôrazňuje, že povinnosťou správnych orgánov je ochrana práv a záujmov účastníkov konania pred nesprávnym a nezákonným úradným postupom a prístup k zákonu má byť materiálny a nie formálny. Správny orgán podľa účastníka konania okrem citovania právnych predpisov a citovania Obchodných podmienok nezákonne získaných nedokázal svoje tvrdenia, napr. vykonaním kontrolného nákupu. Chýbal teda materiálny dôkaz, bola porušená zásada materiálnej pravdy. Tieto tvrdenia sú opreté len o skutočnosti, ktoré mali nastať bez prítomnosti účastníka konania a dokazovanie vykonal správny orgán len sám pred sebou.

Odôvodnenie správneho rozhodnutia nesmeruje ku konkrétnym okolnostiam. Odôvodnenie obsahovalo len všeobecné konštatovania porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Z rozhodnutia nie je zrejмый spotrebiteľ, spotrebiteľská zmluva a ďalšie náležitosti potrebné k prejaveniu určitosti prípadu. Správny orgán nedokázal porušenie zákazu použitia neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Podľa účastníka konania nestačí len prečítať a stiahnuť obchodné podmienky nezákonne stiahnutých z informačného systému účastníka konania.

Ďalej účastník konania poukazuje na čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy pričom právo na súdnu a inú právnu ochranu bolo správnym orgánom porušené neakceptovaním jeho procesných práv.

Účastník konania ďalej namieta nezákonnosť inšpekčného záznamu bez jeho vykonania v správnom konaní a nezákonnosť postupu pri vykonávaní kontroly. Podľa účastníka konania sa s touto námietkou mal vyrovnáť prvostupňový správny orgán, čo neurobil a zároveň neodôvodnil prečo nepovažoval za potrebné sa s touto námietkou vysporiadať. Účastník konania dopĺňa, že zákon č. 128/2002 Z. z. nepozná pojem inšpekčný záznam a ani postup inšpektorov pri výkone kontroly a teda je odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia nepreskúmateľné. Účastník konania namieta, že nepozná žiaden zákon, ktorý by určoval, že správny orgán môže začať a vykonávať kontrolu bez informovania kontrolovanej osoby o tejto kontrole a jej začiatku. Taktiež nie je ustanovené zákonom, že kontrola môže byť vykonaná bez prítomnosti kontrolovanej osoby, zodpovedného pracovníka alebo oprávnenej osoby, bez preukázania sa služobnými preukazmi osôb vykonávajúcich kontrolu. Žiaden podklad podľa účastníka konania neobsahuje skutočnosť, že inšpektori správneho orgánu splnili povinnosť podľa § 5 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z. z., čiže kontrola bola nezákonná, čo malo značný vplyv na nezákonnosť rozhodnutia.

Účastník konania ďalej poukazuje na nezákonnosť vyhotovovania inšpekčného záznamu. Nie je zrejмый právny predpis, podľa ktorého sa poznámky inšpektorov označujú inšpekčným záznamom a podľa ktorého sa tento záznam vyhotovuje. Účastník konania spochybňuje vyhotovovanie a náležitosti inšpekčného záznamu, pričom správny orgán môže konať iba v rámci zákona. Potom je vykonávanie kontroly nezáväzná a nepostačujúca. Účastník konania žiada o riadne a dostatočné odôvodnenie postupu inšpektorov správneho orgánu pri vykonávaní kontroly a uvedenie zákona, podľa ktorého bol tento postup vykonaný. Účastník konania uvádza, že interné pravidlá správneho orgánu nie sú pre účastníka konania záväzné. Inšpekčný záznam, tak ako bol vyhotovený a prvostupňové rozhodnutie považuje účastník konania za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a dôkazov, nespoľahlivo, nedostatočne a neobjektívne zistený a zadokumentovaný stav. Dôkazy boli získané nezákonným spôsobom, účastníkovi konania bolo upreté právo byť prítomný pri dokazovaní veci, vec nebola riadne, dostatočne a objektívne objasnená na ústnom pojednávaní. Prerokovanie poznámok inšpektorov pred správnym konaním nie je vykonanie dôkazu. Účastník konania považuje za potrebné vykonať ústne pojednávanie alebo vysvetliť dôvody odmietnutia vykonania ústneho pojednávania. Účastník konania uvádza, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je správny orgán povinný plne rešpektovať procesné práva obvineného z priestupku. Účastník konania ďalej odkazuje na princíp viazanosti právom podľa čl. 1 odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. (91) 1 o správnych sankciách. Podľa čl. 2 odporúčania Výboru ministrov Rady

Európy č. (80) 2 o správnej úvahe správny orgán nesleduje iný účel než ten, na ktorý mu zákon zveril právomoc.

Ďalej účastník konania namieta inšpekčný záznam z dôvodu, že nie je verejnou listinou, neobsahuje odtlačok pečiatky správneho orgánu, čo sú dôvody pre ktoré je potrebné tieto poznámky vykonať ako dôkaz.

Účastník konania nesúhlasí s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa týka použitia neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, keďže správny orgán neuzavrel žiadnu zmluvu ani neuviedol do rozhodnutia aspoň jednu spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej by takéto pochybenie vyplývalo. „*Správny orgán nesprávne právne posúdil vec.*“ Účastník konania z tohto dôvodu namieta nepreskúmateľnosť výroku rozhodnutia. Sankcionované konanie je zameniteľné s iným konaním.

Správny orgán sa podľa účastníka konania nedostatočne vysporiadal s rozpormi, na ktoré poukázal účastník konania vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania. Účastník konania požaduje konfrontáciu a výsluch svedkov a účastníka konania, prípadne vykonanie ďalších dôkazov preukazujúcich hodnovernosť svedkov. Účastníkovi konania nie sú známe skutočnosti a dôvody z akých kontrolný orgán stiahol a vytlačil, resp. uložil na neznáme miesto už dňa 10.01.2018 písomné informácie, ktoré mali byť na internetovej stránke, bez prítomnosti účastníka konania. Obchodné podmienky neboli zabezpečené v čase kontroly, ale boli zabezpečené pred začatím kontroly, pretože sa inšpektori SOI nepreukázali služobnými preukazmi. Správny orgán sa s týmito námietkami v rozhodnutí nevysporiadal, nie je zrejme či bola kontrolovaná internetová stránka, resp. eshop. Odôvodnenie, že internetová stránka je verejná a že údaje má správny orgán od administrátora je nepostačujúce na preukázanie zákonnosti konania správneho orgánu. Účastník konania taktiež spochybňuje technický stav elektronických prístrojov kontrolného orgánu a technickú znalosť jeho pracovníkov a oprávnenosť pri kopírovaní údajov, ich ukladaní a zabezpečovaní z informačného systému účastníka konania. Zákon č. 128/2002 Z. z. neumožňuje správne orgánu zasahovať do informačného systému účastníka konania. Účastník konania taktiež spochybňuje skladovanie týchto údajov a ich ochranu pred zásahom do ich obsahu. Tieto údaje mali byť riadne parafované aj účastníkom konania. Nebola teda dodržaná zásada rovnosti zbraní.

S týmito námietkami sa mal vyrovnávať prvostupňový správny orgán alebo zdôvodniť z akých dôvodov nie je potrebné sa nimi zaoberať.

Účastník konania v ďalšej časti svojho odvolania konštatuje porušenie svojho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru v tom prípade ak výrok rozhodnutia okrem už účastníkom konania spomínaných náležitostí neobsahuje presné vymedzenie času a miesta a počítača z ktorého mal stiahnuť obchodné podmienky.

Účastník konania taktiež konštatuje nezákonný postup správneho orgánu, porušenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, keď v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre vydanie rozhodnutia a aké konkrétne podklady boli podkladom pre vydanie rozhodnutia.

Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosti a zákazy, uložené mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, čo bolo zistené v rámci vykonanej kontroly SOI zo dňa 10.01.2018 až 07.02.2018.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách*, v nadväznosti na § 7 ods. 5, § 8 ods. 2, § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., § 53 ods. 4 písm. d) a § 619 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď účastník konania, tak ako bolo preukázané kontrolou SOI zo dňa 10.01.2018 až 07.02.2018 na internetovej stránke www.hanzi.sk v Obchodných podmienkach v čl. „2) Prijatie a vybavenie objednávky, kúpna zmluva“, v čl. „3) Druhy dopravy verejnými

prepravcami“, v čl. „6 Právo Spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy“ a v čl. „7 Doručenie a dodacie podmienky“ uvádzal vyššie uvedené podmienky, ktoré spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím ho v danom prípade jednostranne znevýhodnil. Účastník konania využil silnejšie postavenie vo vzťahu k spotrebiteľovi. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ pri dojednávaní spotrebiteľskej zmluvy vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s predávajúcim je potrebné, aby mu v týchto vzťahoch v medziach zákona bola poskytnutá zvýšená ochrana.

Zásada materiálnej pravdy vyžaduje, aby rozhodnutia správnych orgánov vychádzali zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Spoľahlivé zistenie stavu veci predpokladá postup, keď si správny orgán v súlade s § 32 ods. 1 správneho poriadku obstará také podklady pre rozhodnutie, ktoré mu umožnia zistiť presne a úplne skutkový skutočný stav veci. (správny poriadok, Komentár Doc. Soňa Košičiarová, PhD.) Je nepochybné, že v priebehu kontroly SOI bolo zistené porušenie zákazu používať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a porušenie povinnosti riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie. Účastník konania uvádzal tieto neprijateľné zmluvné podmienky v Obchodných podmienkach na internetovej stránke www.hanzi.sk, prostredníctvom ktorej pri predaji výrobkov uzatváral so spotrebiteľmi zmluvy na diaľku. Predmetná internetová stránka obsahovala informáciu, o prevádzkovateľovi internetovej stránky, internetového obchodu www.hanzi.sk, pričom táto identifikácia bola súčasťou Obchodných podmienok, konkrétne časti „Prevádzkovateľ internetového portálu“. Ako prevádzkovateľ predmetnej internetovej stránky, internetového obchodu bola uvedená spoločnosť Life is Good, s.r.o., ulica a číslo: Meteorová 1, Mesto a PSČ: Košice 040 12, IČO: 48310379, teda účastník konania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka *spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom*. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka *ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom*.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka *spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“)*. Uvedené Obchodné podmienky boli inšpektormi SOI v priebehu kontroly prezreté a dňa 10.01.2018 bola taktiež vyhotovená fotokópia Obchodných podmienok, ktorá tvorí súčasť inšpekčného záznamu. Odvolací správny orgán v tejto chvíli považuje za vhodné uviesť, že v prípade správnych deliktov ide o ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku ale stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí.

Ďalej správny orgán uvádza, že v prípade kontroly uskutočnenej inšpektormi SOI išlo o kontrolu, ktorú správny orgán účastníkovi konania vopred neohlasuje. Dôvodom výkonu tejto kontroly je preverenie splnenia zákonných povinností kontrolovanou osobou v čase kontroly. Inšpektori SOI zabezpečili účastníkovi konania možnosť vyjadrenia sa ku kontrolným zisteniam v čase ukončenia kontroly, keď konateľ spoločnosti Life is Good s.r.o. mal možnosť sa ku kontrolným zisteniam vyjadriť vo vysvetlivke ku kontrolným zisteniam v inšpekčnom zázname zo dňa 07.02.2018. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 128/2002 Z. z.“) Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1. Správny orgán teda vyhotovuje inšpekčný záznam ako výstup kontroly - dokument, kde zaznamenáva priebeh kontroly. Tento záznam slúži ako písomný podklad

kontroly, do ktorého sú zaznamenané zistené nedostatky pri výkone kontroly a zároveň obsahuje aj záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov. Podľa zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektori SOI nemusia disponovať pri výkone kontroly úradnou pečiatkou správneho orgánu.

Ďalej odvolací správny orgán uvádza, že *predmetom dokazovania sú tvrdenia o skutočnostiach, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie avšak sú pochybné.* (Hutta, V. – Nikodým, D. : Nová úprava správneho konania. Bratislava, Obzor 1970) Správny orgán považoval skutočný stav veci za dostatočne zistený a preukázaný, pričom nebolo dôvodné uskutočniť ústne pojednávanie a výsluch svedkov a účastníka konania, tak ako to navrhoval účastník konania, pretože by to nemalo vplyv na zistené skutočnosti. Odvolací správny orgán uvádza, že pre ustálenie skutkového stavu správny orgán zaobstaral jednoznačné zistenia, ktoré boli zachytené v inšpekčnom zázname zo dňa 10.01.2018 až 07.02.2018. Správny orgán preskúmal všetky tvrdenia a návrhy uvádzané účastníkom konania v priebehu správneho konania uvedené v liste účastníka konania adresovanom správne mu orgánu s názvom „*Vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania č. k. P/0048/08/18 zo dňa 13.04.2018.*“ a v jeho odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Správny orgán zohľadnil aj vyjadrenie účastníka konania doručené správne mu orgánu dňa 09.02.2018, v ktorom uviedol, že všetky nedostatky zistené v priebehu kontroly SOI riadne odstránil, „*aby bolo všetko v súlade so zákonom*“.

Procesné práva účastníka konania neboli v priebehu správneho konania žiadnym spôsobom porušené. Odvolací správny orgán konštatuje, že účastník konania v priebehu správneho konania neuviedol žiadne argumenty, skutočnosti, alebo dôkazy ktoré správny orgán vyhodnotil ako také, ktoré by prispeli k zisteniu skutočného stavu veci. Odvolací správny orgán dopĺňa rozhodnutie Krajského súdu Košice č. 8S/71/2016 zo dňa 12.10.2017 v ktorom uvádzal rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10 Sžo/387/2015 z 23.02.2017, v ktorom Najvyšší súd SR v právnej veci týkajúcej sa administratívneho trestania nesúhlasil so záverom krajského súdu, že tým, že správny orgán nenariadil vo veci ústne pojednávanie, došlo k takej procesnej vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Vyslovil záver, že podľa judikatúry ESLP neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám článku 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, keď skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitosťou (napr. Varela Assalino proti Portugalsku rozhodnutie zo dňa 25.04.2002, č. sťažnosti 64336/01).

Vzhlľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné nariadenie ústneho pojednávania, v tomto prípade by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci.

K argumentácií účastníka konania ohľadom nezákonnosti získania podkladov pre rozhodnutie správny orgán uvádza § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.* Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti.* Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Vyhotovenie, zabezpečenie fotokópie Obchodných podmienok na základe, ktorých boli účastníkom konania pri predaji tovaru uzatvárané so spotrebiteľom zmluvy na diaľku, nie je podľa názoru správneho orgánu prekročenie jeho právomoci. Predmetné Obchodné podmienky boli v čase kontroly SOI verejne dostupné na internetovej stránke účastníka konania, prostredníctvom ktorej pri predaji tovaru uzatváral

so spotrebiteľom zmluvy na diaľku, pričom tieto Obchodné podmienky neboli v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán sa nestotožňuje s námietkami účastníka konania ohľadom technického stavu elektronických prístrojov kontrolného orgánu a technických znalostí jeho zamestnancov, účastník konania tieto námietky nijakým spôsobom nepodložil a nijakým spôsobom nepreukázal nezákonný zásah do vyhotovenej kópie Obchodných podmienok zamestnancami správneho orgánu.

Odvolací správny orgán dopĺňa, že podľa § 5 ods. 4 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie môže byť občan, ktorý je bezúhonný. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z. z. na preukázanie bezúhonnosti občan poskytne Slovenskej obchodnej inšpekcii údaje potrebné na vyžiadanie výpisu z registra trestov.

K povinnosti inšpektora preukázať sa pri kontrole preukazom Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorý ho oprávňuje na výkon kontroly správny orgán uvádza, že za účastníka konania dňa 07.02.2018 bol osobne prítomný konateľ spoločnosti v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, pričom obsah inšpekčného záznamu bol s konateľom účastníka konania prerokovaný a taktiež využil možnosť podať vyjadrenie k obsahu inšpekčného záznamu. Zákon č. 128/2002 Z. z. neustanovuje, kedy v priebehu kontroly má dôjsť k preukázaniu sa inšpektorov SOI služobnými preukazmi. Účastník konania nijakým spôsobom nenamietal nepravdivosť alebo neaktuálnosť zmluvných podmienok, ktoré tvorili Obchodné podmienky, ktoré boli súčasťou kontrolných zistení SOI.

K námietke účastníka konania ohľadom výroku prvostupňového rozhodnutia odvolací správny orgán uvádza, že namietané prvostupňové rozhodnutie obsahuje náležitosti podľa § 47 správneho poriadku. Výrok rozhodnutia taktiež spĺňa požiadavky podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Odvolací správny orgán k námietke účastníka konania ohľadom porušenia § 47 ods. 3 správneho poriadku uvádza, že správny orgán v prvostupňovom rozhodnutí uviedol všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie a teda zistenia inšpektorov SOI zachytené v inšpekčnom zázname zo dňa 10.01.2018 až 07.02.2018, ako aj všetky návrhy námietky a vyjadrenia účastníka konania uvedené v inšpekčnom zázname, vo vyjadrení k odstráneniu zistených nedostatkov (doručeného správne mu orgánu dňa 09.02.2018 a vo vyjadrení účastníka konania k dôvodom konania s názvom „*Vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania č. k. P/0048/08/18 zo dňa 13.04.2018.*“ (doručené správne mu orgánu dňa 17.04.2018).

Čo sa týka výšky uloženého postihu prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 €, pokuta vo výške 1000,- EUR nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. K výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zistených porušení povinností, ako aj následky, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Pri ukladaní výšky pokuty správny orgán zoberal do úvahy, že preskúmaním internetovej stránky, internetového obchodu účastníka konania www.hanzi.sk boli v čase kontroly zistené viaceré vyššie uvádzané porušenia zákonom ustanovených povinností a zákazov. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Odvolací správny orgán tvrdenia uvádzané účastníkom konania vo svojom odvolaní posúdil ako subjektívne a také, ktoré nemôžu mať podstatný vplyv na výšku uloženej pokuty. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na následky porušenia zákonných povinností. Odvolací správny orgán vzal do úvahy aj fakt, že spotrebiteľovi bolo upreté právo na poskytnutie úplných informácií, tak ako sú definované zákonom o ochrane spotrebiteľa. Zároveň pri určení výšky pokuty postupoval správny orgán

v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch.

Odvolačný orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih účastníka konania za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon. Pri určovaní výšky pokuty bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Druhostupňový správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa sa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho, použitím neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a poskytnutím nesprávnych informácií o podmienkach a spôsobe reklamácie došlo ku zhoršeniu postavenia spotrebiteľa.

Odvolačný orgán má za to, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Predmetné konanie je o to závažnejšie, keď aj v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľných zmluvných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa

Zároveň odvolací správny orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil aj preukázané porušenie povinnosti riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie. Nezabezpečením danej povinnosti došlo k zníženiu rozsahu práv spotrebiteľa pri uplatňovaní reklamácie, priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Zároveň upozornujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-00480818.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo: **SK/0335/99/2018**

Dňa: **12.03.2019**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Profit F4, s. r. o.**, sídlo: **Jánošíkova 3, 040 01 Košice, IČO: 45 588 163**, kontrola internetovej stránky www.kontaktreality.sk začatá dňa 26.02.2018 a ukončená dňa 09.03.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0091/08/18 zo dňa 11.06.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **400,- EUR**, **slovom: štyristo eur**, pre porušenie § 14 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0091/08/18 zo dňa 11.06.2018 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Profit F4, s. r. o. - peňažnú pokutu vo výške 400,- € pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 14 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole internetovej stránky www.kontaktreality.sk začatej dňa 26.02.2018 a ukončenej dňa 09.03.2018 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe zistené, že účastník konania porušil povinnosť predávajúceho informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne označiť službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne označiť službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 26.02.2018 začatá kontrola internetovej stránky www.kontaktreality.sk. Kontrola bola ukončená dňa 09.03.2018 v sídle Inšpektorátu SOI

so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 136/2010 Z. z. o službách na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 136/2010 Z. z.“) a na preverenie dodržiavania povinností poskytovateľmi služieb, a to realitnými kancelárkami. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne označiť službu cenou alebo informáciu o cene služby inak vhodne sprístupniť, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kontaktreality.sk žiadnym spôsobom neinformoval spotrebiteľa o cene poskytnutej služby (sprostredkovanie predaja a nájmu nehnuteľností).

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že neponúka službu kupujúcim, ale predávajúcim, ktorí ich za danú realizáciu predaja a sprostredkovania finančne odmenia, a to odmenou zapísanou na tlačive „Súhlas o zaradení do ponuky“. Účastník konania má za to, že z uvedeného dôvodu nebolo jeho povinnosťou informovať kupujúceho o cene za službu sprostredkovanie predaja na jeho internetovej stránke. Účastník konania poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie je podložené nedostatočne a neobjektívne zisteným skutkovým stavom a vychádza z nesprávne právne posúdeného stavu veci. Účastník konania taktiež považuje podklad pre správne konanie za nezákonný, čím bolo upreté právo účastníka konania na obhajobu a riadny proces. Účastník konania má za to, že v predmetnom prípade správny orgán vo vzťahu k účastníkovi konania vec nesprávne právne posúdil, pretože síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, resp. na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Účastník konania vidí nesprávne právne posúdenie veci v tom, že správny orgán nedostatočne a neobjektívne hodnotí účastníka ako predávajúceho a spotrebiteľa ako osobu, ktorá prostredníctvom účastníka konania ako predávajúceho využíva služby účastníka konania, resp. osobu, ktorá má záujem kúpiť ponúkanú nehnuteľnosť. Účastník konania je toho názoru, že správny orgán mal posudzovať dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k predávajúcim, ktorými sú osoby, ktoré majú zámer predať svoju nehnuteľnosť a nie vo vzťahu k osobám, ktoré majú záujem kúpiť ponúkanú nehnuteľnosť. Pre účastníka konania je spotrebiteľom v tomto prípade osoba, ktorá má prostredníctvom účastníka konania zámer predať svoju nehnuteľnosť. A len k tejto osobe má účastník konania podľa svojho vyjadrenia postavenie predávajúceho, nakoľko len jemu ponúka a predáva svoje služby – sprostredkovanie predaja nehnuteľností. Účastník konania uviedol, že predložením dôkazu – Súhlas so zaradením predmetných nehnuteľností do ponuky, v ktorom je spotrebiteľ (osoba, ktorá prostredníctvom účastníka konania predáva svoju nehnuteľnosť) vopred informovaný o predajnej cene za ponúkané a predávané služby – sprostredkovanie predaja nehnuteľností, dostatočne preukázal splnenie si povinnosti podľa § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania taktiež uvádza, že inšpekčný záznam neobsahuje zistenie, že by dojednaná odmena za poskytovanú službu (tzv. provízia sprostredkovateľa) nebola uvedená minimálne v jednom prípade, a to v Súhlase so zaradením nehnuteľnosti do ponuky realitnej kancelárie č. ID 1483, predloženom pri kontrole, keďže v časti vyčlenenej pre uvedenie daného údajja bol len zápis v znení: „po dohode“. Účastník konania poznamenáva, že v inšpekčnom zázname na str. 3 je komentovaných 5 prípadov ponuky nehnuteľnosti a ani v jednom prípade nie je konštatované, že by v Súhlase so zaradením nehnuteľnosti do ponuky realitnej kancelárie v časti vyčlenenej pre uvedenie daného údajja bol len zápis v znení „po dohode“. Z uvedeného je podľa účastníka konania zrejmé, že spotrebiteľia (5 náhodne vybraní), t. j. v tomto prípade osoby ponúkajúce

nehnutelnosť na predaj, boli riadne informovaní o predajnej cene sprostredkovateľských služieb účastníka konania ako predávajúceho služby týmto spotrebiteľom. Účastník konania zároveň namieta, že výrok napadnutého rozhodnutia je ako taký nevykonateľný a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže účastník konania nemá povinnosť uvádzať na svojej internetovej stránke informáciu pre spotrebiteľa o cene poskytovanej služby, nakoľko spotrebiteľom v tomto prípade nie sú osoby prezerajúce si jeho stránku. Účastník konania považuje za nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia skutočnosť, že správny orgán sa v rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s pojmami a osobou, ktorá má byť spotrebiteľom, a ktorá nie je spotrebiteľom, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Podľa vyjadrenia účastníka konania výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje, čoho konkrétne sa vlastne účastník konania dopustil. Účastník konania ďalej konštatuje porušenie jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru a poukazuje na skutočnosť, že žiadny z dôkazných prostriedkov, ktoré má správny orgán k dispozícii, nebol v konaní vykonaný, to znamená, že nemôže v tomto konaní slúžiť ako dôkaz. Účastník konania namieta aj inšpekčný záznam, ktorý bez jeho vykonania je len tvrdením pracovníkov správneho orgánu na nosiči, ktorým je papier. Podľa vyjadrenia účastníka konania nie je inšpekčný záznam ako listinný dôkaz prípustným dôkazným prostriedkom, nakoľko je len súkromnou listinou. V danom prípade účastník konania namieta tvrdenia uvedené v inšpekčnom zázname, nakoľko z neho nie je jednoznačne zrejmé, ktoré osoby sú spotrebiteľmi a účastník konania opakovane tvrdí, že spotrebiteľmi nie sú osoby čítajúce jeho internetovú stránku. Účastník konania uviedol, že správny orgán ani nenariadil ústne pojednávanie a ani neoznámil účastníkovi konania, že bude vykonávať dokazovanie mimo ústneho pojednávania. V predmetnom prípade ústne pojednávanie neprebehlo a samotný inšpekčný záznam nepostačuje na preukázanie tých skutočností, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné. Podľa účastníka konania nie je zákonom stanovené, prečo sa poznámky inšpektorov nazývajú „inšpekčný záznam“, kedy sa „inšpekčný záznam“ spisuje, kedy sa kontrola považuje za ukončenú, kedy inšpektor SOI ukončí kontrolu a v prípade zistenia nedostatkov uloží opatrenie. Samotný inšpekčný záznam je tak k preukázaniu skutku nedostačujúci. Vzhľadom na dvojinstančnosť správneho konania účastník konania žiada druhostupňový správny orgán, aby v odvolacom konaní odstránil rozpory vo vyššie uvedených tvrdeniach účastníka konania a v tvrdeniach správneho orgánu prvého stupňa. Záverom účastník konania uvádza, že považuje napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0091/08/18 zo dňa 11.06.2018 za nezákonné a žiada o jeho zrušenie v celom rozsahu.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 14 prvá veta zákona o ochrane spotrebiteľa **„predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne prístupnú“**.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektné. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Odvolací orgán sa nestotožňuje s tvrdeniami účastníka konania, že rozhodnutie je podložené nedostatočne a neobjektívne zisteným skutkovým stavom, vychádza z nesprávne právne posúdeného stavu veci, a že výrok napadnutého rozhodnutia je ako taký nevykonateľný a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nakoľko neobsahuje, čoho konkrétne sa vlastne účastník konania dopustil. Odvolací orgán uvádza, že správny orgán prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozhodnutia „*Správny orgán po preskúmaní všetkých podkladov pre rozhodnutie došiel k záveru, že za protiprávne konanie uvedené vo výroku rozhodnutia účastník konania zodpovedá*“. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola začatá inšpektormi SOI dňa 26.02.2018 a ukončená dňa 09.03.2018, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Odvolací orgán k uvedenému zároveň uvádza, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom je zistený skutkový stav, z ktorého aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania ako predávajúci porušil povinnosť informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne označiť službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť. Predmetné ustanovenie teda nestanovuje správnomu orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia podklady vo forme ich zoznamu (podľa názvu). Relevantné je uviesť skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné

podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiáli, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu a následne začatie správneho konania. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. V prípade, ak mal účastník konania v priebehu konania záujem oboznámiť sa s jednotlivými podkladmi, mohol využiť svoje právo na nazretia do spisu podľa ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého „*Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom*“, pričom účastník konania svoje právo do vydania rozhodnutia nevyužil. Odvolací orgán taktiež uvádza, že kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Pri kontrole je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby nevyhnutná, a preto bola aj kontrola správne uskutočnená za prítomnosti konateľa účastníka konania a ten mal jednoznačne možnosť v závere kontroly uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu, a teda mal možnosť namietať nesprávnosť skutkového stavu. Konateľ účastníka konania však na str. 4 inšpekčného záznamu uviedol, že cenník neeviduje, nakoľko sú ceny individuálne pre každú nehnuteľnosť, t. j. vždy je to na základe dohody. Odvolací orgán ďalej uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správne mu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Realitná kancelária, ktorá je v predmetnom prípade účastníkom konania (ďalej len „RK“), je sprostredkovateľ (fyzická osoba - živnostník alebo právnická osoba) predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľnosti, vykonávajúci realitnú činnosť pre klienta, ktorý prejaví záujem

o sprostredkovanie kúpy, predaja alebo prenájmu nehnuteľnosti, a to obvykle na základe sprostredkovateľskej zmluvy. RK je na účely zákona o ochrane spotrebiteľa v pozícii poskytovateľa služieb, teda je osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osobou konajúcou v mene alebo na účet takejto osoby. RK môže ponúkať nehnuteľnosti priamo spotrebiteľovi vtedy, ak k nim nadobudla právny vzťah (napr. ak ide o nehnuteľnosť vo vlastníctve RK). V tom prípade RK vystupuje na účely zákona o ochrane spotrebiteľa ako predávajúci. RK musí na účely sprostredkovania ako aj priameho predaja/poskytovania služieb disponovať oprávnením ponúkať nehnuteľnosti. Oprávnenie ponúkať nehnuteľnosti vzniká RK na základe zmluvy uzavretej s predávajúcim/prenajímateľom nehnuteľnosti, plnej moci alebo na základe už existujúceho právneho vzťahu RK k nehnuteľnosti (ak RK je vlastníkom nehnuteľnosti/developer). Každá RK ako poskytovateľ služieb musí primerane poskytovanej službe informovať spotrebiteľa podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Informačná povinnosť RK o cene služby sa vzťahuje na poskytnutie informácií o cene a poplatkoch za sprostredkovanie, výške a charaktere zmluvnej pokuty, zálohe a iných poplatkoch spojených so sprostredkovaním.

Pokiaľ ide o námietky účastníka konania, že správny orgán mal posudzovať dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k predávajúcim, ktorými sú osoby, ktoré majú zámer predat' svoju nehnuteľnosť a nie vo vzťahu k osobám, ktoré majú záujem kúpiť ponúkanú nehnuteľnosť, pričom pre účastníka konania je spotrebiteľom v tomto prípade osoba, ktorá má prostredníctvom účastníka konania zámer predat' svoju nehnuteľnosť a nie sú preňho spotrebiteľmi osoby čítajúce jeho internetovú stránku, odvolací správny orgán uvádza, že sa s nimi absolútne nestotožňuje, považuje ich za právne irelevantné, tendenčné a účelové s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0091/08/18 zo dňa 11.06.2018. Odvolací orgán zároveň poznamenáva, že podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa „*predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet*“. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa „*spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania*“. V zmysle § 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa „*službou je akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19; tým nie je dotknutá povinnosť mlčanlivosti podľa osobitných predpisov vrátane zákonom prenesenej právomoci profesijných komôr*“. Na základe vyššie uvedeného má odvolací orgán za to, že spotrebiteľmi vo vzťahu k účastníkovi konania nie sú len osoby, ktoré majú zámer predat' svoju nehnuteľnosť, ale spotrebiteľmi sú vo vzťahu k nemu aj osoby, ktoré majú záujem kúpiť ponúkanú nehnuteľnosť, t. j. osoby prezerajúce si jeho internetovú stránku www.kontaktreality.sk.

Účastník konania je povinný informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby, zreteľne označiť službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť. Ak je podmienkou na poskytnutie služby kúpa iného výrobku alebo poskytnutie inej služby, účastník konania je povinný informovať spotrebiteľa o cene iného výrobku alebo inej služby spolu s cenou za poskytnutú službu. Cena za poskytnutú službu v rozsahu zmluvy účastníka konania s klientom je provízia, ktorá má byť riadne určená. Pod pojmom riadne určenie je potrebné vychádzať z § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania musí cenu za poskytnutie služby uviesť v pevnej výške, prípadne percentuálnym podielom (napr. percentuálnym podielom z ceny nehnuteľnosti). Účastník konania nesmie určiť províziu len ako súčasť predajnej alebo nájomnej ceny nehnuteľnosti – napr. provízia zahrnutá do ceny nehnuteľnosti; účastník konania je povinný províziu označiť jedným z vyššie spomínaných spôsobov, a tým oddeliť cenu

nehnutelnosti a služby ako takej. Odvolací orgán má za to, že ak účastník konania dojednal s klientom províziu, zálohu alebo zmluvnú pokutu, je povinný o výške alebo spôsobe výpočtu výšky takejto položky informovať spotrebiteľa v plnom rozsahu.

Odvolací orgán uvádza, že účastník konania prezentuje ponuku svojich služieb prostredníctvom internetovej stránky www.kontaktreality.sk. Na predmetnej internetovej stránke neboli v čase kontroly uvedené informácie o cenách poskytovaných služieb. Podľa vyjadrenia účastníka konania uvedeného v inšpekčnom zázname takýto cenník v čase kontroly ani neevidoval, keďže ceny poskytovaných služieb dojednával individuálne. Odvolací orgán má za to, že účastník konania ako podnikateľský subjekt, ktorý spotrebiteľom poskytuje služby, je povinný zabezpečiť dodržanie všetkých zákonom stanovených požiadaviek a podmienok vykonávania tejto činnosti. Odvolací orgán má za to, že vykonanou kontrolou bolo porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúcej z ustanovenia § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne preukázané, keďže v čase kontroly neboli spotrebiteľia o cenách poskytovaných služieb (sprostredkovanie kúpy, resp. prenájmu nehnuteľností) informovaní. Zo Súhlasu so zaradením nehnuteľnosti do ponuky realitnej kancelárie č. ID 1483 (ďalej len „Súhlas“), ktorý tvorí prílohu č. 8 administratívneho spisu (č. l. 20) vyplýva, že nehnuteľnosť (2-izbový byt, ...) bola zaradená do ponuky telefonicky, t. j. chýba podpis záujemcu a v časti C) bode 1) Súhlasu označenom ako „Finančné podmienky v prípade PREDAJA Nehnuteľnosti“ je v časti týkajúcej sa provízie sprostredkovateľa uvedený údaj „po dohode“. Odvolací orgán sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového správneho orgánu, že v rámci kontroly bolo predložených len päť takýchto náhodne vybraných súhlasov, nie je teda možné považovať za preukázané, že spotrebiteľia (osoby majúce záujem predat' svoju nehnuteľnosť) sú v každom prípade a za každých okolností vopred, teda ešte pred tým, ako sa rozhodnú pre využitie služieb daného sprostredkovateľa (RK), informovaní o cene ňou poskytovaných služieb. Minimálne v tomto prípade teda nebol podľa odvolacieho orgánu spotrebiteľ, t. j. osoba majúca zámer predat' svoju nehnuteľnosť, informovaný o cene poskytovanej služby zo strany účastníka konania. Na druhej strane má odvolací orgán zároveň za to, že účastník konania vôbec neinformoval spotrebiteľov, t. j. osoby majúce záujem kúpiť ponúkané nehnuteľnosti, o cene poskytovaných služieb, keď na internetovej stránke účastníka konania www.kontaktreality.sk päť náhodne vybraných nehnuteľností (príloha č. 6 – č. 10 spisu (č. l. 16 – 25)) obsahovalo okrem iných údajov aj údaj o cene týchto nehnuteľností, avšak bez uvedenia ceny za poskytnutie služby. Ako už bolo spomenuté vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, účastník konania nesmie určiť províziu len ako súčasť predajnej alebo nájomnej ceny nehnuteľnosti – napr. provízia zahrnutá do ceny nehnuteľnosti. Účastník konania je povinný uviesť cenu za poskytnutie služby, t. j. províziu, v pevnej výške, prípadne percentuálnym podielom (napr. percentuálnym podielom z ceny nehnuteľnosti), a tým oddeliť cenu nehnuteľnosti a služby ako takej.

Účastník konania v odvolaní konštatuje porušenie jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru a poukazuje na skutočnosť, že žiadny z dôkazných prostriedkov, ktoré má správny orgán k dispozícii, nebol v konaní vykonaný. Účastník konania zároveň uvádza, že správny orgán ani nenariadil ústne pojednávanie. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého „*správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon*“. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správne orgánu neukladá a subsidiárne Správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správne orgánu.

orgánu, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením administratívnej formy konania správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že vykonanie pojednávania pred správnym orgánom predstavuje ďalšie dodatočné náklady a správny orgán finančne zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípadoch, kedy vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku „*správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci*“. Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného, ale aj z časového hľadiska a odvolací orgán považuje za neefektívne nariadovať ústne pojednávanie vtedy, keď ústne pojednávanie už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania. Odvolací orgán na druhej strane zvažil, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci. Podľa názoru odvolacieho orgánu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Sžo/262/2015 zo dňa 1.12.2016, keď „...*správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúmanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. Naviac, žalobca mal možnosť navrhnúť a dožadovať sa o. i. aj ústneho pojednávania, čo však nespravil...*“. Odvolací orgán len exemplifikatívne vymenúva niekoľko rozsudkov, ktoré dosvedčujú jeho argumentácii (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Sžo/33/2014, sp. zn. 2Sžo/53/2013, sp. zn. 3Sžo/102/2015, sp. zn. 6Sž/19/2011, sp. zn. 6Sž/23/2011, sp. zn. 6Sž/27/2011, sp. zn. 8 Sžo/52/2014, sp. zn. 2 Sžp/10/2011, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 1 As 27/2008-67, a pod.). Napokon odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR je v súlade s novším rozhodnutím Ústavného súdu SR (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 134/2014-19), v zmysle ktorého „*podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, akým bola v tomto konkrétnom prípade rada ako orgán výkonnej moci štátu, totiž nespĺňal a nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom preto nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom (argumetum a simili PL. ÚS 12/97)*“. V nadväznosti na priloženú najnovšiu a v zásade už ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR je evidentné, že odvolací orgán nemohol námietkam účastníka konania v tejto časti odvolania priznať žiadne právne účinky.

K námietkam účastníka konania, že inšpekčný záznam je len tvrdením pracovníkov správneho orgánu na nosiči, ktorým je papier, že inšpekčný záznam ako listinný dôkaz nie je prípustným dôkazným prostriedkom, nakoľko je len súkromnou listinou, že samotný inšpekčný záznam nepostačuje na preukázanie tých skutočností, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné, a že správny orgán ani neoznámil účastníkovi konania, že bude vykonávať dokazovanie mimo ústneho pojednávania, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne

bezpredmetné. Odvolací správny orgán poukazuje na skutočnosť, že správne konanie o uložení sankcie za správny delikt prebieha vo väčšine prípadoch výlučne písomnou formou, nedochádza k vykonávaniu zložitého dokazovania. Orgán dozoru, v tomto prípade SOI, prihliada predovšetkým na zistenia zaznamenané v inšpekčnom zázname o výkone kontroly a na písomné vyjadrenia a iné listiny predložené účastníkom konania. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa dokazovanie vykonáva takýmto zjednodušeným spôsobom, samotný účastník konania už pred vydaním rozhodnutia musel predpokladať, z akých skutkových zistení vychádzal prvostupňový správny orgán. V zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku navyše vyplýva, že správny orgán je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť informácie o tom, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Správny orgán pritom nepoužil v rozhodnutí žiadne také podklady, ktorých povahu a obsah by účastník konania už počas konania nepoznal. Odvolací orgán už len dopĺňa, že vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu, nie inšpektorom SOI v čase výkonu kontroly. Zároveň je potrebné uviesť, že dôkazný prostriedok – inšpekčný záznam bol získaný v súlade so zákonom a v štádiu jeho získania nedošlo k žiadnym procesnoprávnym vadám, keď inšpektori SOI postupovali štandardným a zaužívaným spôsobom vhodným pre daný typ kontroly. Odvolací orgán vyhodnotil dôkaz vyplývajúci z uvedeného dôkazného prostriedku, teda obsah inšpekčného záznamu ako relevantný a významný pre konštatovanie o porušení povinnosti, za nedodržanie ktorej zodpovedá účastník konania.

Odvolací orgán poznamenáva, že účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje správne orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti.

Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že odstránenie zistených nedostatkov zo strany účastníka konania síce hodnotí pozitívne, avšak odstránenie kontrolou zistených nedostatkov je povinnosťou kontrolovanej osoby, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, v zmysle ktorého: „*Kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu*“. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie. Uvedená skutočnosť nepredstavuje ani dôvod prehodnotenia výšky uloženej pokuty.

Odvolací orgán uvádza, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť.

Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že tvrdenia účastníka konania uvádzané v odvolaní sú účelové s cieľom zbaviť sa objektívnej zodpovednosti za preukázané porušenie zákona. Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi a z dôvodu spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tiež v záujme úspornosti nebolo potrebné ústne pojednávanie nariadiť. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania v žiadnom prípade neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Čo sa týka samotnej výšky uloženej sankcie odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na jeho zrušenie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, ani ju zrušiť, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a pri určovaní výšky postihu bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovenej v § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania porušil ustanovenie § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že neinformoval spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne neoznačil službu cenou a ani informáciu o cene inak vhodne neprístupnil, keď na internetovej stránke účastníka konania www.kontaktreality.sk bolo správnym orgánom náhodne vybraných päť nehnuteľností, pričom tieto obsahovali okrem iných údajov aj údaj o cene nehnuteľností, avšak bez uvedenia ceny za poskytnutie služby. Účastník konania nesmie určiť províziu len ako súčasť predajnej alebo nájomnej ceny nehnuteľnosti – napr. provízia zahrnutá do ceny nehnuteľnosti. Nedodržaním povinnosti informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne označiť službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť bolo ovplyvnené ekonomické správanie spotrebiteľa. Spotrebiteľ (osoba, ktorá má záujem predat' svoju nehnuteľnosť) vzhľadom na uvedené musí byť informovaný o cene poskytovanej služby, ktorú v prípade využitia služby zaplatí. Na druhej strane spotrebiteľ (osoba, ktorá má záujem kúpiť ponúkanú nehnuteľnosť) nemôže bez uvedenia ceny za poskytnutie služby posúdiť ekonomickú výhodnosť či nevýhodnosť plánovanej kúpy. Táto informácia patrí do skupiny informácii, ktoré spotrebiteľ musí dostať vždy, a to jednoznačne.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov a práva na informácie a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00910818.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0203/99/2018**

Dňa : **11.03.2019**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **SHUNTAI s.r.o., Stará Vajnorská 17/D, 031 04 Bratislava, IČO: 50248588**, kontrola vykonaná dňa 10.11.2017 v prevádzkarni – HONGKONG – čínsky obchod, Mlynská 1628, Vranov nad Topľou, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0432/07/17, zo dňa 06.03.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 600 EUR, slovom: šesťsto eur, pre porušenie § 10a ods. 1 písm. k), § 11 ods. 1 písm. k), § 12 ods. 2, § 13 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:

znenie výroku

„pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov informovať spotrebiteľa o spôsobe údržby predávaného výrobku – podľa § 11 ods. 1 písm. k) zákona, ku ktorému došlo tým, že účastník konania ponúkal spotrebiteľovi na predaj 6 druhov textilných výrobkov v celkovej hodnote 382,20 €, ku ktorým nebol priložený písomný návod o spôsobe údržby, a to aj napriek tomu, že povaha týchto výrobkov, spôsob a doba ich používania si to vyžadovala,“

a

„pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli označené údajmi podľa osobitného predpisu – podľa § 12 ods. 2 zákona, ku ktorému došlo tým, že účastník konania ponúkal spotrebiteľovi na predaj 6 druhov textilných výrobkov v celkovej hodnote 382,20 €, ktoré neboli označené údajom o materiálovom zložení podľa osobitného predpisu Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením (ďalej len „Nariadenie“);

nahrádza znením:

„pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli označené údajmi o spôsobe údržby a informáciami podľa osobitného predpisu – podľa § 12 ods. 2 zákona, ku ktorému došlo tým, že účastník konania ponúkal spotrebiteľovi na predaj 6 druhov textilných výrobkov v celkovej hodnote 382,20 €, ktoré boli označené údajmi o spôsobe údržby a ktoré neboli označené ani údajom o materiálovom zložení podľa osobitného predpisu Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením (ďalej len „Nariadenie“),

Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania - SHUNTAI s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 600,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovení § 10a ods. 1 písm. k), § 11 ods. 1 písm. k), § 12 ods. 2, § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 10.11.2017 v prevádzkarni – HONGKONG – čínsky obchod, Mlynská 1628, Vranov nad Topľou zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených zákonom 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; informovať o spôsobe údržby výrobku, zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli označené údajmi podľa osobitného predpisu; podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého, ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0432/07/17, zo dňa 06.03.2018 ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu spočívajúcu v úprave právnej kvalifikácie zisteného porušenia povinnosti informovať spotrebiteľa pri predaji o spôsobe údržby výrobku. Odvolací orgán uvedené konanie subsumoval pod jemu prislúchajúce znenie skutkovej podstaty správneho deliktu. Uvedená zmena nemá vplyv na zistený skutkový stav ani na výšku uloženej sankcie.

Povinnosťou predávajúceho bolo pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených zákonom 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli zreteľne označené údajmi o spôsobe údržby výrobku a o materiálovom zložení výrobku; podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého, ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; čo účastník konania porušil.

Dňa 10.11.2018 bola vykonaná kontrola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj (ďalej len „správny orgán“) v prevádzkarni HONGKONG – čínsky obchod, Mlynská 1628, Vranov nad Topľou, pri ktorej boli zistené nedostatky, za ktoré účastník konania zodpovedá.

Účastník konania nezabezpečil dodržiavanie povinnosti predávajúceho:

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených zákonom 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku ktorému došlo tým, že účastník konania spotrebiteľa o týchto skutočnostiach žiadnym spôsobom neinformoval.

Podľa § 12 ods. 2 zákona zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli označené údajmi podľa osobitného predpisu, keď v ponuke pre spotrebiteľa bolo zistených 6 druhov textilných výrobkov v celkovej hodnote 382,20 €, ktoré neboli označené údajom o materiálovom zložení podľa osobitného predpisu Nariadenia a pri ktorých nezabezpečil označenie predávaných

výrobkov informáciami o spôsobe údržby. S týmto nedostatkom sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali nasledovné výrobky:

- 5 ks dámsky sveter DONA ZONA á 8,00 €/ks
- 3 ks dámsky kabát Made in Italy á 35,00 €/ks
- 10 ks dámsky sveter GRANDEE á 9,90 €/ks
- 4 ks dámsky sveter EGUSTO á 14,90 €/ks
- 3 ks dámske tričko ANMAR á 17,00 €/ks
- 4 ks dámske tričko bez názvu á 6,90 €/ks

Podľa § 13 zákona, ak sa informácie podľa § 12 ods. 2 zákona poskytujú písomne, musia byť uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, keď v čase kontroly v ponuke boli zistené 7 druhov textilných výrobkov v celkovej hodnote 792,20 €, u ktorých písomná informácia o materiálovom zložení podľa osobitného predpisu Nariadenia nebola uvedená v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. S týmto nedostatkom sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali nasledovné výrobky:

- 3 ks dámsky kabát Made in Italy á 25,00 €/ks - na etikete pevne pripevnenej k výrobku uvedené materiálové zloženie (ďalej len „MZ“): 70 % lana, wool, 30 % polyester
- 4 ks dámska dlhá vesta á 15,50 €/ks - MZ: 100 % cotton
- 4 ks dámska mikina FORTE á 5,50 €/ks - MZ: 100 % cotton
- 6 ks dámske tričko Móda Italy á 6,50 €/ks - MZ: 92 % cotton, 8 % elastane
- 9 ks pánska vesta EUIAKA OCEAN á 11,00 €/ks - MZ: 80 % pamut, 20 % polieszter
- 6 ks pánske tričko HIGHLANDERy á 6,00 €/ks - MZ: 95 % cotton, 5 % elastane
- 11 ks dámske tričko bez názvu á 7,00 €/ks - MZ: 92 % cottone, 8 % elastane.

Neinformovaním spotrebiteľa o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, nezabezpečenie, označenia výrobku údajmi o spôsobe údržby predávaného výrobku, neoznačením výrobkov podľa osobitného predpisu a poskytovaním písomných informácií podľa § 12 ods. 2 zákona v inej ako v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, účastník konania porušil ustanovenie § 10a ods. 1 písm. k), § 12 ods. 2 a § 13 zákona.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že na základe rozhodnutia P/0432/07/17 o udelení pokuty žiada o splátkový kalendár.

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“

Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa „Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov.“

Podľa § 13 uvedeného zákona „*Ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.*“

Vyššie uvedeným konaním účastníka konania došlo k porušeniu práva spotrebiteľa na informácie a na ochranu jeho ekonomických záujmov, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľa, ktoré mu garantuje zákon o ochrane spotrebiteľa.

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza, že účastník konania zodpovedá za porušenie zákonnej povinnosti na základe objektívnej zodpovednosti a odvolací orgán nemôže prihliadať na snahu predávajúceho vyviniť sa uvedením subjektívnych dôvodov v podanom odvolaní. Účastník konania ako podnikajúci subjekt má konať s odbornou starostlivosťou, nakoľko podnikateľská činnosť, ktorú vykonáva, predpokladá od neho určitú mieru znalostí súvisiacich s predmetom jeho činnosti. Správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie. Povinnosťou účastníka konania bolo už pri vzniku podnikateľskej činnosti vykonať zaškolenie zamestnancov tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákonnej povinnosti.

V súvislosti so žiadosťou účastníka konania o zníženie uloženej pokuty, odvolací orgán odkazuje na § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je správny orgán v prípade zistenia porušenia povinností povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu sankcie v zákonom stanovenom rozsahu. Vzhľadom na uvedené nie je možné pristúpiť k účastníkom konania požadovanému zníženiu uloženej pokuty. Čo sa týka samotnej výšky sankcie odvolací orgán uvádza, že pri jej stanovení bolo prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Pokuta, ktorú správny orgán ukladá účastníkovi konania nemôže byť neprimerane mierna vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a k jeho následkom, čo znamená, že pokuta ako finančný postih musí obsahovať aj zložku represívnu. Represívna funkcia takto uloženej pokuty smeruje k ochrane práv a záujmov spotrebiteľa chránených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán pokutu dostatočne odôvodnil v súlade s atribútmi stanovenými v ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom k charakteru zistených nedostatkov, ako aj s prihliadnutím na vzniknuté či hroziace následky spôsobené spotrebiteľovi bola pokuta správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva represívno-výchovný účinok.

V odvolaní účastník konania zistený skutkový stav nepopiera ani neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za nedostatky. Skutočnosti, ktoré účastník konania uvádza sú subjektívneho pôvodu, na ktoré mu zákon neumožňuje prihliadať.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Odvolací orgán súčasne uvádza, že v prípade záujmu o dohodu ohľadom splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára je potrebné sa obrátiť na odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliadlo najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených príslušnými ustanoveniami cit. zákona. Odvolací orgán pri určení výšky pokuty prihliadol na nedodržanie informačných povinností v rozsahu stanovenom zákonom a to neposkytnutím informácie spotrebiteľovi o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení

spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov). V zmysle zákona musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o zákonom taxatívne vymedzených skutočnostiach, vrátane jasnej a zrozumiteľnej informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle osobitného predpisu, ktorým je zákon o alternatívnom riešení sporov. Konaním účastníka konania došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k rozsahu informovania spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy. Účelom a zmyslom poskytnutia tejto informácie je oboznámiť spotrebiteľa o možnom postupe v prípade sporu s predávajúcim a to obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý bude vykonávať nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé postupy riešenia alternatívneho riešenia sporov.

Odvolačný orgán pri určení výšky pokuty prihliadol taktiež aj na charakter protiprávneho konania a následky absencie informácií o spôsobe ošetrovania a údržby výrobkov a materiálového zloženia, ako aj na porušenie povinnosti uvádzať všetky informácie uvedené v § 10a až § 12 v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; čím mohlo dôjsť najmä k ohrozeniu majetku spotrebiteľa znehodnotením ním zakúpených výrobkov pri ich nesprávnej údržbe. Absencia týchto informácií môže mať za následok v dôsledku nesprávnej údržby týchto výrobkov vznik materiálnej škody, a tým aj následnej ekonomickej ujmy spotrebiteľa. Tým, že si spotrebiteľ nezvolí správny spôsob údržby daného výrobku, nakoľko tieto údaje nie sú na výrobku uvedené vôbec následkom čoho môže dôjsť k znehodnoteniu výrobku, by bol pri následnom uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady výrobku spotrebiteľ neúspešný, nakoľko vady na výrobku vznikli nesprávnym ošetrovaním a údržbou výrobku. Toto konanie je teda spôsobilé ohroziť právo spotrebiteľa na uplatnenie reklamácie v zmysle § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Údaje o spôsobe údržby predávaného výrobku sú pre spotrebiteľa významnými aj z hľadiska rozhodovania o prípadnom pristúpení ku kúpe predmetného výrobku. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa má spotrebiteľ zároveň právo na poskytnutie zákonom predpísaných informácií potrebných pre riadnu údržbu výrobku, pričom, ak sa tieto informácie poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Nesplnením informačných povinností účastníka konania v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa boli porušené základné práva spotrebiteľa, a to právo na riadne, úplné a pravdivé informácie.

Z hľadiska miery zavinenia odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená vo výške určenej v tomto rozhodnutí je s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona a od uloženej pokuty sa očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS- 04320717.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozká 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0330/99/2018**

Dňa : **12.03.2019**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania **SOLVEX s.r.o.**, sídlo: Námestie SNP 15, 811 06 Bratislava, IČO: 35 809 728, kontrola vykonaná dňa 15.02.2017 v cestovnej kancelárii účastníka konania: Dunajská 16, Bratislava a dňa 14.03.2017 v centrále cestovnej kancelárie účastníka konania: Námestie SNP 15, 811 06 Bratislava, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0338/01/17, zo dňa 24.05.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **2000,- EUR, slovom: dvetisíc eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0338/01/17, zo dňa 24.05.2018 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (ďalej len „SOI“) uložil účastníkovi konania – SOLVEX s.r.o.- peňažnú pokutu vo výške 2000,- EUR pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 15.02.2017 v cestovnej kancelárii SOLVEX s.r.o., Dunajská 16, Bratislava, uskutočnená kontrola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 281/2002 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a na prešetrenie spotrebiteľských podnetov č. 1165/2016, podnet č. 1197/2016, podnet č. 1136/2016 a podnet č. 1326/2016. Výsledky kontroly boli zachytené v inšpekčnom zázname zo dňa 15.02.2017. Dňa 14.03.2017 inšpektori SOI vykonali kontrolu v centrále cestovnej kancelárie SOLVEX s.r.o., Námestie SNP 15, 811 06 Bratislava, IČO: 35 809 728, uskutočnená kontrola bola zameraná na prešetrenie spotrebiteľských podnetov č. 1165/2016, podnet č. 1197/2016, podnet č. 1136/2016, podnet č. 1326/2016 a podnet č. 178/2017. Dňa 14.03.2017 bol pri výkone kontroly spísaný dodatok zo 14.03.2017 k inšpekčnému záznamu zo dňa 15.02.2017.

V priebehu predmetnej kontroly bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci nedodrжал zákaz ukladať povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu; nedodrжал zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a nedodrжал zákaz používať nekalé obchodné praktiky.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo dodržať zákaz ukladania povinnosti spotrebiteľom bez právneho dôvodu; nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a nepoužívať nekalé obchodné praktiky; čo účastník konania porušil.

Pri výkone kontroly SOI vo vyššie uvedenej centrále cestovnej kancelárie účastníka konania dňa 14.03.2017 boli zo strany účastníka konania predložené nasledovné podklady: doklad o uplatnení reklamácie prostredníctvom diaľkovej komunikácie (e-mail) zo dňa 30.08.2016, ktorú cestovná kancelária obdržala dňa 31.08.2016 spolu s odpoveďou na predmetnú reklamáciu zo dňa 29.09.2016 zaslanú prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mail), Zmluva o obstaraní zájazdu č. 84602 zo dňa 26.08.2016, Voucher No. 84602 a Pokyny k zájazdu na Krétu, Všeobecné zmluvné podmienky účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platné od 01.01.2016, písomná ponuka zájazdu Chrysalis – Grécko, Kréta Dovolenka 2016 Last Minute Last moment uvedená na internetovej stránke účastníka konania www.solvex.sk (súčasťou ponuky je aj ponuka zájazdu Hotel Chrysalis (4*) na internetovej stránke www.travel.sk. Kontrola bola ukončená dňa 14.03.2017 v centrále cestovnej kancelárie účastníka konania prerokovaním obsahu inšpekčného záznamu so zamestnancom účastníkom konania a zaznamenaním jeho vysvetlenia k obsahu inšpekčného záznamu.

Kontrolou obsahu predložených dokumentov bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržiavanie povinností a zákazov vzťahujúcich sa na predávajúceho, keďže vo Všeobecných zmluvných podmienkach účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platných od 01.01.2016 (ďalej aj „*zmluvné podmienky*“) ukladal spotrebiteľovi v prípade uplatnenia jeho práva na reklamáciu povinnosti bez právneho dôvodu, keď bolo uvedené v časti 5. PRÁVA A POVINNOSTI KLIENTA, 5.1 Klient má právo v bode 5.1.9: „...*Reklamácie podané elektronickými prostriedkami musia byť zabezpečené zaručeným elektronickým podpisom.*“ Účastník konania taktiež ukladal spotrebiteľovi v prípade uplatnenia jeho práva na reklamáciu povinnosti bez právneho dôvodu, keď bolo uvedené v časti 11. REKLAMÁCIA SLUŽIEB v bode 11.2: „...*Reklamácie podané elektronickými prostriedkami musia byť zabezpečené zaručeným elektronickým podpisom...*“ Zákony Slovenskej republiky neustanovujú povinnosť spotrebiteľovi, v prípade uplatnenia jeho práva na reklamáciu elektronickými prostriedkami, zabezpečiť túto reklamáciu zaručeným elektronickým podpisom.

V oboch uvedených prípadoch porušenia zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu uvádzal účastník konania podmienky, ktoré vedú k zhoršeniu zmluvného postavenia spotrebiteľa. Uvedené povinnosti nie sú v súlade so zákonmi Slovenskej republiky, pričom sa odchyľujú od zákonnej úpravy práva na reklamáciu v neprospech spotrebiteľa.

Kontrolou obsahu zmluvných podmienok sa taktiež zistilo, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania v časti 5. PRÁVA A POVINNOSTI KLIENTA, 5.2 Klient je povinný v bode 5.2.5 a v časti 7. ZMENY DOHODNUTÝCH SLUŽIEB v bode 7.7 uvádzal podmienky, ktoré spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím ho v danom prípade jednostranne znevýhodnil. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ pri dojednávaní spotrebiteľskej zmluvy vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s predávajúcim je potrebné, aby mu v týchto vzťahoch v medziach zákona bola poskytnutá zvýšená ochrana.

5. PRÁVA A POVINNOSTI KLIENTA, 5.2 Klient je povinný

„...5.2.5 oznámiť prípadné reklamácie ihneď na mieste pobytu a byť nápomocný delegátovi pri ich odstránení. Pokiaľ klient z vlastnej viny nepoukáže delegátom alebo dodávateľom služieb na nedostatok včas, alebo neposkytne potrebnú súčinnosť pri vybavovaní reklamácie alebo pri vystavovaní písomného záznamu (reklamačného protokolu), v takomto prípade oneskorené a nedoložené reklamácie nebude môcť cestovná kancelária riadne vybaviť.“

Vo vyššie uvedenom článku ide o ustanovenia, ktoré zapríčiňujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zároveň táto neprijateľná podmienka nebola individuálne dojednaná, čím účastník konania v danom prípade jednostranne spotrebiteľa znevýhodnil. Ustanovenie časti 5. bod 5.2.5 zmluvných podmienok je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu. Spotrebiteľ má v prípade uplatnenia svojho nároku zo zodpovednosti za vady poskytnutej služby právo na riadne vybavenie reklamácie bez ohľadu na čas uplatnenia tohto svojho práva v záručnej dobe, podľa príslušných právnych predpisov Slovenskej republiky. Účastník konania je taktiež povinný riadne vybaviť uplatnenú reklamáciu spotrebiteľom bez ohľadu na to, či spotrebiteľ poskytol súčinnosť pri vystavovaní písomného záznamu o reklamácii, alebo je reklamácia doložená, tak ako uvádzal vo vyššie uvedenej časti 5. zmluvných podmienok.

Odvolačný správny orgán taktiež poukazuje na § 741i Občianskeho zákonníka, podľa ktorého objednávateľ uplatní právo na odstránenie chybne poskytnutej služby bezodkladne, a to u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie. O uplatnení tohto práva je potrebné urobiť písomný záznam v spolupráci so zástupcom cestovnej kancelárie.

Ak nesplní cestovná kancelária povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo z tohto zákona riadne a včas, musí objednávateľ uplatniť svoje právo písomne v cestovnej kancelárii bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov od skončenia zájazdu, alebo v prípade, že sa zájazd neuskutočnil, odo dňa, keď sa mal zájazd skončiť podľa zmluvy, inak právo zaniká.

7. ZMENY DOHODNUTÝCH SLUŽIEB

„7.7 Za porušenie povinnosti a za podstatnú zmenu sa nepovažuje operatívna zmena miesta odletu/príletu a trasy, ak je to z naliehavých dôvodov nevyhnutné. Cestovná kancelária je povinná v takomto prípade zabezpečiť bezplatný transfer na pôvodne objednané miesto odletu/príletu. Za podstatnú zmenu sa takisto nepovažuje, ak je ubytovanie poskytnuté v rovnakej kategórii alebo vo vyššej kvalite. V takýchto prípadoch sú všetky nároky klientov bezpredmetné.“

Vo vyššie uvedenom článku 7. ide o ustanovenia, ktoré zapríčiňujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zároveň táto neprijateľná podmienka nebola individuálne dojednaná, čím účastník konania v danom prípade jednostranne spotrebiteľa znevýhodnil.

Odvolačný správny orgán uvádza § 741e ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je cestovná kancelária nútená pred začatím zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zmluvy, navrhne objednávateľovi zmenu zmluvy. Ak navrhovaná zmena zmluvy vedie aj k zmene ceny zájazdu, musí sa v návrhu nová cena uviesť. Podľa § 741e ods. 2 Občianskeho zákonníka *ak cestovná kancelária navrhne zmenu zmluvy podľa odseku 1, má objednávateľ právo rozhodnúť, či so zmenou zmluvy súhlasí alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút. Rozhodnutie objednávateľa musí písomne oznámiť cestovnej kancelárii v lehote určenej cestovnou kanceláriou.* Odvolačný správny orgán ďalej konštatuje, že zmenu miesta odletu/príletu a trasy alebo zmenu ubytovania je nutné považovať za podstatnú zmenu zmluvy, nakoľko miesto odletu/príletu, trasa a ubytovanie je pre objednávateľa zájazdu podstatnou okolnosťou, na základe ktorej uskutočňuje výber zájazdu. Účastník konania v bode 7.1 zmluvných podmienok uvádza, že pre „účely zmluvy“, a v „súlade so zákonom“ sa „zmenou

podstatnej podmienky Zmluvy“ rozumie zmena skutočností týkajúca sa tých údajov, ktoré zmluva o obstaraní zájazdu musí obsahovať (§471b ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak odvolací správny orgán považuje za potrebné v určitých prípadoch považovať náležitosti zmluvy o obstaraní zájazdu podľa § 471b ods. 2 Občianskeho zákonníka taktiež za podstatné podmienky.

V rámci predmetnej kontroly bolo inšpektormi SOI následne zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmluvných podmienkach predložených pri výkone kontroly dňa 14.03.2017 uviedol v časti 15. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA v bode 15.3 nesprávnu informáciu o práve spotrebiteľa:

15. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

„15.3 V prípade nevyhnutnosti uplatnenia výkladového pravidla, prípadného rozporu medzi dokumentmi predstavujúcim režim zmluvného vzťahu, je primárna Zmluva, potom zákon, následne Všeobecné zmluvné podmienky, ďalej Pokyny na cestu zaslané 7 dní pred začatím zájazdu.“

Obchodná praktika spočíva v uvedení nesprávnej informácii o práve spotrebiteľa, preto ju treba kvalifikovať ako klamlivú, pretože zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Klamlivosť obchodnej praktiky závisí od okolnosti, že je nepravdivá, pretože obsahuje nesprávne informácie alebo je celkovo spôsobilá uviesť priemerného spotrebiteľa do omylu.

V zmysle § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka *ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.* Informácia uvedená v časti 15. bod 15.3 zmluvných podmienok je v rozpore s ustanoveniami § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže zákon vyžaduje prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka a ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a nie prednostné použitie ustanovení Zmluvy, tak ako uvádzal účastník konania v časti 15.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu uvádza, že podmienka v časti 7 v bode 7.7 je v súlade s platnou legislatívou, čo potvrdzuje aj rozhodnutie okresného súdu Bratislava I v prípade so sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 6.7.2011, podľa ktorého miesto odletu/príletu sa dá považovať za podstatnú podmienku zájazdu za predpokladu, že daná osoba vyslovne trvala na odlete/prílete z konkrétneho miesta, a v prípade, že by došlo k jeho zmene, nemala by záujem ani na samotnom zájazde. *„V danom prípade chcem upozorniť aj na fakt, že prilety/odlety do dovolenkových destinácií sa uskutočňujú prostredníctvom chartrových letov, v prípade ktorých nezriedka dochádza k ich zrušeniu. Preto v rámci dodržania zmluvných podmienok zabezpečujú cestovné kancelárie bezplatné transfery z pôvodného miesta odletu/príletu na zmenené miesto odletu/príletu.“* Účastník konania k tejto časti odvolania dopĺňa, že v prípade uvedeného súdneho rozhodnutia objednávateľ trval na presne určenom mieste odletu/príletu a v takomto prípade je potrebné považovať miesto odletu/príletu za podstatnú podmienku zmluvy, pričom to je potrebné posudzovať podľa okolností prípadu.

Ďalej účastník konania uvádza, že z dôvodu charakteristiky chartrových letov nie je možné považovať miesto odletu a priletu, tak ako je uvedené v zmluve o obstaraní zájazdu za podstatnú podmienku v každom prípade ale treba ju posudzovať individuálne vzhľadom na konkrétny prípad zvlášť v prípadoch, keď cestovná kancelária zabezpečuje bezplatný transfer z pôvodného miesta odletu a priletu na zmenené miesto. Účastník konania ďalej poukazuje na uvedené rozhodnutie sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 6.7.2011, pričom súd zdôraznil nevyhnutnosť rozlišovania medzi podstatnými podmienkami zmluvy v zmysle § 741e ods. 1 OZ a podstatnými náležitosťami zmluvy podľa § 741b ods. 1, 2 OZ. „Z § 741b ods. 2 písm. c) jasne vyplýva, že ak je doprava súčasťou zájazdu musí byť uvedená v zmluve o obstaraní zájazdu. Charakteristika dopravy v tomto prípade predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy a jej neuvedenie by malo za následok absolútnu neplatnosť zmluvy.“ Účastník konania ďalej dopĺňa, že zabezpečovanie transferov v prípade zrušenia chartrových letov predstavuje spôsob akým sa nezaťažuje objednávateľ a zároveň sa nemení miesto nástupu alebo ukončenia zájazdu, pretože presun na zmenené miesto odletu je v režii obstarávateľa, cestovnej kancelárie a je teda dodržané miesto nástupu, či ukončenia zájazdu v zmysle zmluvy.

V ďalšom texte svojho odvolania účastník konania uvádza, že spoločnosť CK SOLVEX pri uzatváraní zmluvy vždy informuje objednávateľa o tom, že môže dôjsť k zmene miesta priletu alebo odletu, avšak pre taký prípad zabezpečí bezplatný transfer z miesta nástupu a na miesto ukončenia zájazdu. Účastník konania zdôrazňuje, že v zmluvných podmienkach uvádza, že prvý a posledný deň je určený na dopravu a prípadný skorší nástup v danom dni, či neskoršie ukončenie zájazdu nie je porušením podmienok ani náležitostí zmluvy o obstaraní zájazdu.

Účastník konania k povinnosti reklamujúcej osoby doložiť písomný záznam k reklamácii, ktorý slúži ako potvrdenie o tom, že danú reklamáciu riešil na mieste uvádza, že vždy vybavil každú prijatú reklamáciu. „Vyžadovanie použitia písomného záznamu bolo zavedené z dôvodu ochrany práv klienta s tým, že dochádzalo k častým reklamáciám po ukončení pobytu bez týchto písomných záznamov, či akejkoľvek dokumentácie a sťažovalo to dôkaznú situáciu daných klientov.“ Tento písomný záznam podľa účastníka konania slúži teda ako podklad, ktorý preukazuje že určitú skutočnosť vnímal ako nedostatok a diskomfort a tento záznam výrazne pomáha pri spätnom šetrení reklamácie. Cieľom zavedenia nebolo ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, ale napomôcť klientom pri ochrane ich práv v prípade reklamácií.

Z vyššie uvedených dôvodov účastník konania nesúhlasí s prvostupňovým rozhodnutím SOI v tejto veci a podáva voči nemu odvolanie.

Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil zákazy, uložené mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, čo bolo zistené v rámci vykonanej kontroly SOI zo dňa 15.02.2017 a 14.03.2017.

Odvolací správny orgán k námietke účastníka konania ohľadom podmienky v časti 7 v bode 7.7 zmluvných podmienok konštatuje, že sa stotožňuje s výkladom, ktorý sa vzťahuje k podstatnej podmienke zájazdu v rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 06.07.2011. V tomto prípade však považuje za potrebné dodať, že účastník konania v uvedenom časti 7. vopred vylúčil akceptáciu, zohľadnenie akýchkoľvek vznesených nárokov zo strany spotrebiteľa v prípade zmeny miesta odletu a priletu, alebo trasy a zmeny ubytovacieho zariadenia, pričom v tejto podmienke nezohľadnil ani účastníkom konania uvedený príklad, ktorý vyplýval z rozhodnutia sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 06.07.2011, keď miesto odletu/priletu sa dá považovať za podstatnú podmienku zájazdu za predpokladu, že daná osoba vyslovene trvala na odlete/prilete z konkrétneho miesta, a v prípade, že by došlo k jeho zmene, nemala by záujem ani na samotnom zájazde. Takýmto spôsobom účastník konania spotrebiteľa jednostranne znevýhodnil, keďže podľa § 741e ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak

je cestovná kancelária nútená pred začatím zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zmluvy, navrhne objednávateľovi zmenu zmluvy.

Odvolací správny orgán ďalej uvádza z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 06.07.2011: „V danom prípade bolo potrebné rozlišovať medzi podstatnými podmienkami zmluvy (§741e ods. 1 OZ) a podstatnými náležitosťami zmluvy (§741b ods. 1, 2 OZ). Kým podstatné náležitosti zmluvy sú taxatívne vymedzené v ustanoveniach § 741b ods. 1 OZ a § 741b ods. 2 OZ, podstatné podmienky zmluvy vymedzené nie sú, a je vecou konkrétneho posúdenia každého prípadu osobitne, čo je v danom prípade za takúto podmienku možné považovať. Kým nedodržanie (absencia) obsahových náležitostí zmluvy taxatívne vymedzených v §741b ods. 1 Občianskeho zákonníka má za následok absolútnu neplatnosť takejto zmluvy o obstaraní zájazdu a nedodržanie obsahových náležitostí zmluvy vymedzených v §741b ods. 2 Občianskeho zákonníka má za následok iba jej relatívnu neplatnosť (viď § 40a OZ), na rozdiel od tohto, zmena podstatnej podmienky zmluvy nemá za následok neplatnosť (či už absolútnu alebo relatívnu) takejto zmluvy, ale je dôvodom na vznik práva objednávateľa zájazdu sa rozhodnúť, či s takouto zmenou súhlasí alebo od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút.“ Odvolací správny orgán ďalej cituje uvedené rozhodnutie sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 06.07.2011: „Keď cestovná kancelária pred začatím zájazdu (zákon neuvádza žiadny časový údaj) je nútená (zrejme z objektívnych príčin) zmeniť podstatnú podmienku zmluvy, navrhne objednávateľovi zmenu zmluvy, vrátane novej ceny zájazdu, ak sa v dôsledku navrhovanej zmeny mení aj cena zájazdu. Pokiaľ ods.1 §741e Občianskeho zákonníka hovorí o podstatných podmienkach zmluvy, zrejme majú sa na mysli také podmienky, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie objednávateľa zakúpiť zájazd, napr. termín začatia a skončenia zájazdu, cieľový pobyt a miesto pobytu, druh dopravného prostriedku, miesto odjazdu dopravného prostriedku, typ ubytovania, rozsah stravovania, trasa cesty a pod. Objednávateľ má v takomto prípade právo voľby, a to buď akceptovať návrh zmeny zmluvy, alebo od zmluvy odstúpiť beztoho, aby bol povinný zaplatiť zmluvné pokuty.“ Účastník konania protiprávne odmietol uznať zmenu miesta priletu a odletu, trasy a zmenu ubytovacieho zariadenia za podstatnú zmenu a oprávnené nároky spotrebiteľa, ktoré mu vyplývajú z tejto zmeny, tak ako uviedol v časti 7. v bode 7.7 zmluvných podmienok. Z uvedených dôvodov bola podmienka v časti 7. v bode 7.7 zmluvných podmienok vyhodnotená za neprijateľnú podmienku vzhľadom na to, že obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Správny orgán považuje za potrebné poukázať aj na vymedzenie zmluvy o obstaraní zájazdu podľa § 741a Občianskeho zákonníka: *zmluvou o obstaraní zájazdu sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje, že objednávateľovi obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd), a objednávateľ sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu, keď v prípade zmluvy o obstaraní zájazdu sa cestovná kancelária zaväzuje obstaráť určitú, vopred definovanú kombináciu služieb cestovného ruchu.* Podľa odvolacieho správneho orgánu je v prípade uzatvárania zmlúv o obstaraní zájazdu pre spotrebiteľa rozhodujúce okrem iného aj miesto odletu a priletu, trasa a ubytovanie. Tieto rozhodujúce kritéria sú odvodené od individuálnych potrieb spotrebiteľov a majú vplyv na výber zájazdu, ktorý je ponúkaný ako balík služieb. Zabezpečením bezplatného transferu sa nedá nahradiť právo spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy v prípade zmeny podstatnej podmienky zmluvy.

K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu účastníka konania ohľadom povinnosti doloženia písomného záznamu k reklamácií odvolací správny orgán uvádza, že v tomto prípade správny orgán udelil pokutu účastníkovi konania za porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Účastník konania sa dopustil porušenia tejto povinnosti, keď v zmluvných podmienkach uvádzal neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka sa za neprijateľné podmienky uvedené

v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu. Riadne vybavenie reklamácie spotrebiteľa zo strany účastníka konania nemožno podmieňovať včasným poukázaním na nedostatok na mieste pobytu, ani vystavením a doložením písomného záznamu, tak ako uvádzal účastník konania v časti 5. v bode 5.2.5 zmluvných podmienok.

Čo sa týka výšky uloženého postihu prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 €, pokuta vo výške 2000,- EUR nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. K výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Správny orgán prihliadol aj na rozsah a mieru hroziacej alebo spôsobenej ujmy. Pri ukladaní výšky pokuty správny orgán zobral do úvahy, že preskúmaním obchodných podmienok boli v čase kontroly zistené viaceré vyššie uvádzané porušenia zákonom ustanovených zákazov. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Odvolací správny orgán tvrdenia uvádzané účastníkom konania vo svojom odvolaní posúdil ako subjektívne a také, ktoré nemôžu mať podstatný vplyv na výšku uloženej pokuty. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na následky porušenia zákonných povinností. Zároveň pri určení výšky pokuty postupoval správny orgán v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch.

Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih účastníka konania za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon. Pri určovaní výšky pokuty bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Druhostupňový správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.“

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy porušenie zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu; porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a porušenie zákazu použiť nekalé obchodné praktiky.

Nedodržanie odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a ukladanie povinností spotrebiteľovi bez právneho dôvodu považuje správny orgán za závažné porušenie zákonom stanovených zákazov, účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ochrániť spotrebiteľa pred takými povinnosťami, ktoré by podnikateľ, resp. poskytovateľ služby sám spotrebiteľovi ustanovil. Účastník konania konal nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním ukladal vo svojich obchodných podmienkach spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, keď požadoval od spotrebiteľov pri uplatnení nárokov zo zodpovednosti za vadu poskytnutej služby reklamáciu podanú elektronickými prostriedkami zabezpečiť zaručeným elektronickým podpisom. Správny orgán zohľadnil, že účastník konania ako predávajúci je povinný pri poskytovaní služieb postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti,

ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj vytvorenie takých podmienok poskytovania služieb, ktoré rešpektujú zákaz ukladania povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu. Účastník konania ukladal spotrebiteľovi vo svojich obchodných podmienkach povinnosti bez právneho dôvodu nad rámec existujúcej právnej úpravy, čím spotrebiteľovi mohlo byť sťažené uplatnenie práv garantovaných právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, a to jeho právo na uplatnenie reklamácie.

Odvolačný orgán má za to, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Predmetné konanie je o to závažnejšie, keď aj v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľnej zmluvnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo taktiež prihliadnuté na skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania nekalých obchodných praktík, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Správny orgán ďalej prihliadol na skutočnosť, že použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, boli porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Porušenie zákazu nekalých obchodných praktík hodnotí správny orgán ako závažné vzhľadom na možnosť privodenia ujmy spotrebiteľovi. Klamlivým konaním došlo ku zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Účastník konania tým, že nesprávne zakladal prednosť zmluvných ustanovení pred zákonom, tak ako to uviedol v časti 15. v bode 15.3 zmluvných podmienok, naplnil znaky nekalej obchodnej praktiky. V dôsledku uvedeného klamlivého konania môže priemerný spotrebiteľ prijať rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Odvolačný orgán zároveň zobral do úvahy, že účel sledovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu ekonomických záujmov vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Z hľadiska miery zavinenia odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov a poskytovania služieb bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietal ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-03380117.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0208/99/2018**

Dňa : **11.03.2019**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **SPIRIT, s.r.o., sídlo: 1. mája 1958/54, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36390984**, kontrola vykonaná dňa 27.12.2017 na prevádzkarni ambulantný predaj pyrotechnických výrobkov v stánku PYROTECHNIKA, HM Tesco, Košická, Žilina proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0414/05/2017 zo dňa 09.03.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo **výške 1800,- EUR, slovom: jedentisícosemsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietá a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0414/05/2017 zo dňa 09.03.2018 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – SPIRIT, s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 1800,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Dňa 27.12.2017 bol inšpektormi SOI pri kontrole vykonanej na prevádzkarni – ambulantný predaj pyrotechnických výrobkov v stánku PYROTECHNIKA, HM Tesco, Košická, Žilina. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich bezpečné použitie.

Protí rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich bezpečné použitie; čo účastník konania porušil.

Dňa 27.12.2017 vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie v prevádzkarni: ambulantný predaj pyrotechnických výrobkov v stánku PYROTECHNIKA, HM Tesco, Košická, Žilina kontrolu, pri ktorej bol zistený nedostatok, za ktorý zodpovedá účastník konania.

Nebolo zabezpečené dodržiavanie povinnosti pre predávajúceho:

V zmysle § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich bezpečné použitie.

Účastník konania ako predávajúci nezabezpečil dodržiavanie tejto povinnosti, keď bolo kontrolou dňa 27.12.2017 u účastníka konania: SPIRIT, s.r.o., sídlo: 1 mája 1958/54, 031 01 Liptovský Mikuláš v prevádzkarni: ambulatný predaj pyrotechnických výrobkov v stánku PYROTECHNIKA, HM Tesco, Košická, Žilina zistené, že v kontrolnom nákupe v hodnote 3,50 € bol odpredaný pyrotechnický výrobok Apache Warrior á 3,50 €/ks v počte 1 ks (ktorý patrí medzi zábavnú pyrotechniku kategórie F3 a ktorý sa v zmysle Nariadenia vlády SR č. 70/2015 Z. z. o sprístupňovaní pyrotechnických výrobkov na trhu nesmie sprístupniť na trhu osobám, ktorých vek je nižší ako 21 rokov) osobe mladšej ako 21 rokov (..., 14 rokov), čím predávajúci nezabezpečil predaj výrobku spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné použitie.

Predmetný pyrotechnický výrobok bol označený týmito údajmi: „trieda nebezpečia: CAT.F3, rok výroby: 2016, spotrebujte do: 2026, minimálna veková hranica: 21 rokov, šarža: 16009“.

Uvedeným konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že podľa § 3 Správneho poriadku orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnickými predpismi a sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Účastník konania ďalej uvádza, že správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky. Účastník konania má za to, že ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Účastník konania uvádza, že podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Účastník konania má za to, že pochybenie správneho orgánu spočíva v uložení neprimerane prísnej sankcie nezodpovedajúcej rozsahu zistených nedostatkov a to, že sa správny orgán nevysporiadal so zákonom stanovenými predpokladmi nevyhnutnými pre objektívne určenie sankcie tak ako mu to ukladá § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Účastník konania zastáva názor, že je potrebné prihliadnuť pri ukladaní pokuty za správne delikty aj na skutočnosť, že žalobca nebol za porušenie predmetnej povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ešte v minulosti potrestaný. Účastník konania uvádza, že vzhľadom ku skutočnosti, že sa správny orgán s touto skutočnosťou v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal, je možné napadnuté rozhodnutie považovať za nepreskúmateľné. Účastník konania sa odvoláva na § 57 zákona o správnom konaní a na § 59 ods. 1, 2 zákona o správnom konaní. Účastník konania vzhľadom na uvedené skutočnosti si dovoľuje požiadať odvolací orgán, aby odvolaniu proti rozhodnutiu o uložení pokuty zo dňa 09.03.2018 v plnom rozsahu vyhovel a napadnuté rozhodnutie č. P/0414/05/2017 zmenil tak, že zníži výšku uloženej pokuty.

Odvolací orgán preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že účastník konania v podanom odvolaní nevyvrátil skutkový stav. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť uloženú mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán sa stotožňuje s tvrdeniami prvostupňového správneho orgánu obsiahnutými

v odôvodnení rozhodnutia. Námietky účastníka konania žiadnym spôsobom nezabavujú účastníka konania zodpovednosti za porušenie ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre správny i odvolací orgán je dôležitý skutkový stav zistený v čase kontroly, ktorý následne porovnáva so stavom v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý ale zo strany účastníka konania nebol dodržaný a správny orgán pristúpil k uloženiu pokuty.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa „**predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie**“.

K námietkam účastníka konania, kde poukazuje na pochybenie správneho orgánu, ktoré spočíva v uložení neprimerane prísnej sankcie nezodpovedajúcej rozsahu zistených nedostatkov a na to, že sa správny orgán nevysporiadal so zákonom ustanovenými predpokladmi nevyhnutnými pre objektívne určenie sankcie. K tomu odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s názorom účastníka konania, nakoľko z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, aké povinnosti boli účastníkom konania porušené. Účastník konania od začiatku správneho konania nemal pochybnosť, o akom skutku je vedené správne konanie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za porušenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu. Odvolací orgán uvádza, že SOI ako orgán dozoru sankcionuje účastníka konania za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa, t. j. za porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom jednotlivé ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa majú kogentný charakter, a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Odvolací orgán opätovne poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty. Okolnosti, ktoré ospravedlňujú (mala som dojem, že maloletý prišiel v sprievode dospelých osôb a preto som odpredala pyrotechnický výrobok maloletému), resp. vysvetľujú nesplnenie povinnosti, nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Na základe vyššie uvedeného je preto právne irelevantné, či mal účastník konania ku konaniu, ktoré je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa motív, alebo nie.

K námietkam účastníka konania, že správny orgán sa nevysporiadal so skutočnosťou, že účastník konania nebol za porušenie predmetnej povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa v minulosti potrestaný a v správnom konaní mu bola uložená pokuta, eventuálne pokuta v uvedenej výške, odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu, čo vyplýva zo znenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto nemožno upustiť od uloženia postihu. Čo sa týka výšky uloženého postihu, úvahy správneho orgánu, ktoré ho viedli k uloženiu pokuty vo výške určenej

v napadnutom rozhodnutí, sú uvedené v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Správny orgán prvého stupňa pri ukladaní výšky pokuty zobral na vedomie vyjadrenie účastníka konania. Porušenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže samotný zákon priamo na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania ako prevádzkovateľ, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti, ktorej nie je možné zbaviť sa žiadnymi subjektívnymi tvrdeniami. Je tiež potrebné uviesť, že výška pokuty je primeraná aj s ohľadom na rozhodovaciu prax kontrolného orgánu, keďže je určená v spodnej hranici rozmedzia, v ktorom sú ukladané pokuty iným účastníkom konania za obdobné porušenie zákona. Odvolací orgán zároveň dodáva, že správny orgán pri určení výšky pokuty postupoval v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého *„správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely“*. Predmetné ustanovenie Správneho poriadku vyjadruje zásadu materiálnej rovnosti, ktorá vychádza z ústavného princípu rovnosti osôb pred zákonom vyjadreného v čl. 13 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého rovnaké obmedzenia sa vzťahujú len na prípady, ktoré spĺňajú rovnaké ustanovené podmienky. Správne orgány sú povinné dodržiavať zásadu materiálnej rovnosti vo vzťahu k osobám, o ktorých právach, právach chránených záujmoch alebo povinnostiach rozhodujú v správnom konaní tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii. V nadväznosti na vyššie uvedené považuje odvolací orgán postup prvostupňového správneho orgánu, a tým aj výšku uloženej pokuty za primeranú v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva represívno-výchovný a preventívny účinok.

K § 47 ods. 3 cit. Zákona č. 71/1967 Z. z. odvolací orgán uvádza, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Odvolací orgán tiež zastáva názor, že všetky skutky, ktoré sú uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia sú špecifikované tak, že je z nich zrejmé, o aké skutky sa jedná, je z nich zrejmé miestne, časové aj vecné hľadisko vymedzenia jednotlivých skutkov ako iných správnych deliktov a vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia zodpovedá tak požiadavke § 47 ods. 2 Správneho poriadku.

Odvolací správny orgán ohľadom výšky uloženej pokuty dáva účastníkovi konania do pozornosti, že pri stanovení výšky pokuty vymedzenej zákonom do 66 400 eur, bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, zdôrazňujúc, že porušenie povinnosti predávajúceho a protiprávneho konania spočíva v porušení povinnosti zo strany účastníka konania, v dôsledku predaja pyrotechnického výrobku (patriaci do kategórie F3) osobe mladšej ako 21 rokov. Možné následky uvedeného protiprávneho konania boli aj správnym orgánom prvého stupňa dôkladne zohľadnené pri určení výšky pokuty, a preto námietky účastníka konania uvedené v odvolaní hodnotí odvolací správny orgán za subjektívne a právne neopodstatnené. Zároveň odvolací správny orgán poukazuje na správne a výstižné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a síce, že: „Po zohľadnení nedodržiavania zákazu predaj pyrotechnických výrobkov kategórie F3 osobám mladším ako 21 rokov, vrátane miery v akej je daný skutok spôsobilý ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva, nemožno uvedené konanie účastníka konania považovať za nevýznamné porušenie zákona (kategória F3 je zábavná pyrotechnika, ktorá predstavuje stredne veľké nebezpečenstvo, ktorá je určená na používanie vonku na veľkých otvorených priestranstvách a ktorej hladina hluku nie je škodlivá pre ľudské zdravie).

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Odvolací orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 EUR.

Pri určení výšky pokuty správny orgán v zmysle ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti spočívajúce v porušení príslušného ustanovenia zákona účastníkom konania tým, že predávajúci nezabezpečil predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich bezpečné použitie, keď predavačka p. ... odpredala pyrotechnický výrobok, ktorý spadal do kategórie F3 maloletej osobe (Ľubomír B., 14), ktorej vek je nižší ako 21 rokov. Hore uvedený pyrotechnický výrobok je zaradený do kategórie F3 - zábavná pyrotechnika, ktorá predstavuje stredne veľké nebezpečenstvo, ktorá je určená na používanie vonku na veľkých otvorených priestranstvách a ktorej hladina hluku nie je škodlivá pre ľudské zdravie. Zistené vyššie uvedené skutočnosti podrobne popísané tak v prvostupňovom, ako aj predmetnom rozhodnutí. Je potrebné zdôrazniť, že pyrotechnické výrobky sú zaradené do rôznych kategórií podľa spôsobu ich použitia alebo ich účelu a úrovne nebezpečenstva vrátane ich hladiny hluku. Predávajúci pyrotechnických výrobkov by sa mali z vlastnej iniciatívy zaujímať o vek spotrebiteľov (maloletých), podľa zákona č. 70/2015 o prístupňovaní pyrotechnických výrobkov na trh.

Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je povinný dodržiavať všetky podmienky podnikania, ktoré mu vyplývajú z platných právnych predpisov, a to od začiatku vykonávania svojej podnikateľskej činnosti, za porušenie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie, a bez ohľadu na okolnosti, ktoré dané porušenie spôsobili.

Odvolací orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 04140517.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo: **SK/0366/99/2018**

Dňa : **12.03.2019**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Uppsala s.r.o., Tamaškovičova 17, 917 00 Trnava, IČO: 46 612 700**, kontrola vykonaná dňa 21.11.2017 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, **zastúpený ...**, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0732/02/2017 zo dňa 12.06.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, uložená peňažná pokuta vo výške **1000 EUR, slovom: jedentisíc eur**, pre porušenie **§ 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3** vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietá a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0732/02/2017 zo dňa 12.06.2018, **potvrďuje.**

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Uppsala s.r.o.- peňažnú pokutu vo výške 1000 EUR pre porušenie povinností podľa § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 21.11.2017 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj zistené, že účastník konania porušil zákaz upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo neporušiť zákaz upierania práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Dňa 21.11.2017 bola v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj na základe predvolania účastníka konania vykonaná kontrola za účelom prešetrenia podnetov spotrebiteľov č. 821/2016, č. 822/2016 a č. 46/2017, pričom bolo zistené, že účastník konania

bol v zmysle § 2 písm. b) zákona. o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorí podali predmetné podnety, predávajúcim.

Kontrolou bolo zistené, že účastník konania poskytoval služby na základe „Zmluvy o poskytovaní služieb“, podľa ktorej je spotrebiteľ oprávnený používať športové zariadenia vo FIT UP! štúdiách prípadne aj na poskytnutie ďalších služieb špecifikovaných v zmluve. Zmluva o poskytovaní služieb je podľa § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi podnikateľom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ má možnosť sa oboznámiť s obsahom zmluvy, ale nemá možnosť ovplyvniť jej obsah.

Pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 821/2016, č. 822/2016 a č. 46/2017 bolo zistené, že v Zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 27.07.2016 a zo dňa 01.09.2016 v bodoch **7. Doba trvania zmluvy, 8. Viazanosť zmluvy a 11.Výpoveď zmluvy** bolo účastníkom konania uvedené: „Zmluvné strany uzatvárajú túto zmluvu na dobu neurčitú, najmenej však na obdobie jedného roka odo dňa jej uzatvorenia, s viazanosťou dohodnutou v tejto zmluve, pokiaľ nedôjde k skoršiemu ukončeniu tejto zmluvy v súlade s nižšie uvedenými ustanoveniami tejto zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ nie je v zmluve uvedené inak tak zmluvné strany sú touto zmluvou viazané nasledovne: 1. v prípade ak je zmluva uzatvorená v prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca, tak po dobu dvanástich (12) po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov odo dňa uzatvorenia zmluvy, 2. v prípade ak je zmluva uzatvorená v iný než prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca, tak počas kalendárneho mesiaca, v ktorom bola zmluva uzatvorená a po dobu nasledujúcich dvanástich (12) mesiacov. Po uplynutí tejto prvej viazanosti zmluvy sa viazanosť zmluvy predlžuje o ďalších šesť(6) mesiacov a to opakovane, okrem prípadu, kedy dôjde ku skončeniu zmluvy za podmienok uvedených v tejto zmluve. Táto zmluva môže byť ukončená nasledovnými spôsobmi: (i) písomnou výpoveďou ktorejkoľvek zmluvnej strany z akéhokoľvek dôvodu (aj bez uvedenia dôvodu) za podmienok uvedených v zmluve, (ii) písomným odstúpením od zmluvy zo strany poskytovateľa z dôvodov uvedených v tejto zmluve, (iii) písomným odstúpením od zmluvy zo strany užívateľa a/alebo platcu z dôvodov uvedených v tejto zmluve. Ktorákoľvek zmluvná strana je oprávnená písomne vypovedať túto zmluvu s účinnosťou výpovede vždy najskôr ku dňu uplynutia práve prebiehajúcej viazanosti tejto zmluvy (v zmysle vyššie uvedených ustanovení), pričom za tým účelom musí byť výpoveď doručená druhej strane najneskôr dva(2) mesiace pred uplynutím práve prebiehajúcej viazanosti tejto zmluvy (12 mesačnej alebo 6 mesačnej). V prípade doručenia výpovede najneskôr dva (2) mesiace pred uplynutím viazanosti tejto zmluvy sa táto zmluva skončí uplynutím posledného dňa príslušnej viazanosti zmluvy. V prípade neskoršieho doručenia výpovede skončí táto zmluva uplynutím posledného dňa nasledujúcej viazanosti zmluvy. V prípade ak dôjde k vypovedaniu tejto zmluvy zo strany platcu, skončí táto zmluva uplynutím príslušnej doby viazanosti zmluvy tak ako je uvedené vyššie, avšak len vo vzťahu medzi poskytovateľom a platcom. V takom prípade oznámi poskytovateľ užívateľovi, že došlo k vypovedaniu tejto zmluvy zo strany platcu. V prípade, že užívateľ následne v lehote desiatich (10) dní odo dňa doručenia predmetného oznámenia písomne oznámi poskytovateľovi, že nemá záujem na pokračovaní tejto zmluvy z dôvodu výpovede zmluvy zo strany platcu, tak táto zmluva skončí v rovnaký deň aj vo vzťahu medzi poskytovateľom a platcom. V prípade, že užívateľ predmetné oznámenie poskytovateľovi vo vyššie uvedenej lehote nedoručí, tak táto zmluva ostáva vo vzťahu medzi poskytovateľom a užívateľom naďalej platná a účinná.“

Predmetné správny orgán hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 582 Občianskeho zákonníka. Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtého roka. V súlade

s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Toto kogentné ustanovenie sa týka dispozitívnych právnych noriem, od ktorých sa môžu účastníci dohodou odchyliť. Ak si teda zmluvné strany dohodli v spotrebiteľskej zmluve podmienky odchyľne od dispozitívneho ustanovenia zákona v neprospech spotrebiteľa, došlo k porušeniu zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 821/2016 a č. 822/2016 bolo zistené, že v Zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 01.09.2016 v bode **16. Upomienky** účastník konania uviedol: „*V prípade omeškania s úhradou ceny za služby, resp. akejkol'vek platby na základe zmluvy o viac ako 15 dní a/alebo o viac ako 30 dní a/alebo o viac ako 45 dní je poskytovateľ oprávnený zaslať užívateľovi upomienku a užívateľ sa v takom prípade zaväzuje, uhradiť poskytovateľovi poplatok vo výške 7,- € z titulu paušálnych nákladov spojených s každou upomienkou, t. j. 7,- € za každú jednu zaslanú upomienku. Upomienka bude zasielaná prednostne e-mailom, ale poskytovateľ je oprávnený zaslať upomienku aj vo forme listu.*“

Správny orgán má za to, že sa jedná o neprijateľné zmluvné ustanovenia v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, keďže za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Omeškanie užívateľa s úhradou ceny za služby, resp. akejkol'vek platby je pre spotrebiteľa nepredvídateľné, pričom indikuje reálnu možnosť poškodiť záujmy slabšej zmluvnej strany. Predávajúci v danom prípade dojednal podmienky umožňujúce viacnásobný postih spotrebiteľa - možné opakované poplatky za upomienky. Neprijateľná zmluvná podmienka predstavuje neprimeranú sankciu. Ekonomický dôvod nie je adekvátny a primeraný. Potvrďuje len neprimeraný ekonomický záujem účastníka konania na viazanosti spotrebiteľa zmluvou, a tým zároveň napĺňa materiálnu podmienku hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zakotvením uvedenej podmienky do spotrebiteľskej zmluvy došlo k porušeniu zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 821/2016 a č. 822/2016 bolo taktiež zistené, že v Zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 01.09.2016 v bode **18.** bolo účastníkom konania uvedené: „*Korešpondencia zmluvných strán bude prebiehať najmä v elektronickej forme. Za týmto účelom užívateľ ako aj platca poskytne poskytovateľovi príslušnú e-mailovú adresu. E-mail sa bude považovať za doručený užívateľovi/platcovi ak bol preukázateľne zaslaný na e-mailovú adresu poskytnutú užívateľom/platcom. Písomnosti, sa považujú za doručené (i) v prípade osobného doručenia okamihom prevzatia písomnosti, (iii) v prípade odmietnutia prevzatia zásielky sa písomnosť považuje za doručenie dňom, kedy ju adresát odmietol prevziať a (iv) v prípade neprevzatia zásielky v odbernej lehote v deň, ktorý bude vyznačený ako deň neúspešného doručenia z dôvodu „Adresát neznámy“, ak takýto deň nebude možné určiť, tak uplynutím príslušnej doby uloženia na pošte, maximálne však na osemnásť (18) deň od uloženia a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel.*“

Predmetné ustanovenie hodnotí správny orgán ako neprijateľné, ktoré je v rozpore s § 45 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Prejav vôle vrátane písomnosti je účinný voči adresátovi od okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. Neprítomnej osobe musí prejav vôle teda dôjsť, aby voči nej začal pôsobiť. Znamená to, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. Oprávnený záujem spotrebiteľa na riadnom doručení zásielky je na základe uvedeného v tejto oblasti značne potlačený záujmami silnejšieho subjektu. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala za doručenie spotrebiteľovi v prípade neprevzatia zásielky na pošte, by však túto požiadavku na riadne doručenie

a oboznámenie sa s prejavom vôle nespĺňala. Podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že spotrebiteľovi upiera právo na riadne doručenie písomnosti.

Týmto konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

Vo svojom odvolaní účastník konania poukazuje na ustanovenia upravujúce dobu trvania zmluvy (bod 7. Zmlúv), viazanosť zmluvy (bod 8. Zmlúv) a výpoveď zo zmluvy (bod 11. Zmlúv) a ktoré podľa rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu údajne v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 ZoOS, nakoľko údajne vnášajú značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. SOI v Rozhodnutí uviedla, že takéto zmluvné podmienky považuje za neprijateľné zmluvné podmienky z dôvodu ich údajného rozporu s ustanovením § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej tiež ako „OZ“) v spojení s § 54 ods. 1 OZ a § 582 ods. 1 OZ. Tak ako to už Účastník uviedol vo svojom skoršom vyjadrení k inšpekčným záznamom, ako aj vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania, je presvedčený, že sporná zmluvná podmienka nie je v rozpore s ustanovením § 582 OZ, nakoľko predmetné zákonné ustanovenie upravuje možnosť vypovedania zmluvy výlučne v prípade, ak možnosť a podmienky vypovedania zmluvy nie sú upravené v zákone alebo v zmluve. Ide teda o dispozitívnu právnu normu, ktorá sa neuplatní v prípade, ak je otázka vypovedania zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú upravená v zmluve, pričom je nepochybné, že je to tak aj v prípade Zmlúv, nakoľko práve predmetné ustanovenie o vypovedaní zmluvy je v Rozhodnutí spochybňované. Navyše, odhliadnuc od vyššie uvedenej argumentácie, spoločnosť Uppsala, v úmysle vyjsť v ústrety aj zákazníkom - spotrebiteľom, ktorí nemajú záujem o uzavretie zmluvy na dobu neurčitú a s tým spojené pokračovanie zmluvy aj po uplynutí doby viazanosti, dáva svojim zákazníkom, t. j. každému zo spotrebiteľov, na výber a ponúka im možnosť uzavrieť aj zmluvy na dobu určitú, t. j. zmluvy, pri ktorých po uplynutí dohodnutej doby viazanosti neprichádza k automatickému pokračovaniu, prípadne predlžovaniu trvania zmluvy.

Zákazník - spotrebiteľ si pritom môže vybrať, či takúto zmluvu uzavrie na dobu jedného roka, šesť mesiacov, alebo 30 dní. Na základe vyššie uvedeného je zřejmé, že spoločnosť Uppsala v žiadnom prípade nenúti svojich zákazníkov, spotrebiteľov, aby zotrvali v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou Uppsala na dobu neurčitú s dohodnutou viazanosťou a pred uzatvorením predmetnej zmluvy dá každému zákazníkovi na vyber, akú zmluvu chce so spoločnosťou Uppsala uzatvoriť, t.j. zmluvu na aké obdobie, za akú cenu, s alebo bez viazanosti, a to po zvážení najmä ceny mesačného členského a viazanosti v súvislosti s jednotlivými druhmi zmluvy zo strany spotrebiteľa. Ak teda spotrebiteľ uzatvorí so spoločnosťou Uppsala zmluvu na dobu neurčitú, s viazanosťou a podmienkami výpovede uvedenými v predmetnej zmluve, urobí tak dobrovoľne, po informovaní sa o podmienkach jednotlivých druhov zmlúv, na základe vlastného uváženia a po zhodnotení svojich individuálnych potrieb a výhod a nevýhod jednotlivých zmlúv poskytovaných spotrebiteľom zo strany spoločnosti Uppsala. **V prípade vyššie uvedených zmluvných podmienok, týkajúcich sa doby platnosti zmluvy, viazanosti zmluvy a výpovednej doby zmluvy teda nejde o podmienku, ktorej obsah spotrebiteľ nemá možnosť vopred ovplyvniť, práve naopak, každý spotrebiteľ má možnosť sám si zvoliť jednu zo štyroch možností doby trvania zmluvy a tomu zodpovedajúce podmienky skončenia zmluvy, t.j. predmetné podmienky sú podľa názoru spoločnosti Uppsala v zmysle § 53 ods. 1 OZ individuálne dojednané.**

Účastník konania má za to, že SOI nepostupuje správne, keď obsah sporných Zmlúv posudzuje samostatne, bez prihliadnutia na skutočnosť, že výberom jednotlivého druhu

Zmluvy tak, ako to vyhovuje každému zo spotrebiteľov, **má v skutočnosti každý zo spotrebiteľov možnosť ovplyvniť obsah Zmluvy** tým, že si vyberie dobu trvania Zmluvy, pričom v prípade väčšiny viazaností Zmlúv (3 druhy viazanosti: 30 dní, 6 mesiacov a 12 mesiacov) má spotrebiteľ možnosť uzatvoriť Zmluvu bez akejkoľvek viazanosti a automatického predĺženia Zmluvy po uplynutí príslušnej doby trvania Zmluvy a len v jednom prípade (Zmluva uzatvorená na dobu neurčitú) je stanovená istá doba viazanosti, pričom každý zo spotrebiteľov, ktorý sa pre túto verziu zmluvy rozhodne, urobí tak na základe vlastného slobodného rozhodnutia za súčasného odmietnutia možnosti uzatvorenia iných druhov Zmlúv. **Práve pri zohľadnení tejto možnosti spotrebiteľa vyberať si medzi jednotlivými dobami trvania Zmluvy je podľa Účastníka konania nutné dospieť k záveru, že vyššie citované a namietané ustanovenia Zmluvy sú individuálne dojednané, nakoľko iba niektorí zo spotrebiteľov dobrovoľne uzatvoria Zmluvu s vyššie citovaným obsahom.** Na základe vyššie uvedených skutočností, t.j. že zmluvné podmienky týkajúce sa doby trvania zmluvy a spôsobu skončenia zmluvy používané v spotrebiteľských zmluvách spoločnosti Uppsala sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny a sú individuálne dojednané, nemožno ich považovať za neprijateľné podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, nakoľko spĺňajú obe výnimky z neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v predmetnom zákonom ustanovení, pričom na to, aby boli považované za neprijateľné, stačí aj to, aby spĺňali iba jednu z vyššie uvedených výnimiek.

Argument SOI v Rozhodnutí, že poplatok, ktorý stanovil Účastník **konania** za zaslanie upomienky vo výške 7,- Eur je neprimerane vysoký, pretože si Účastník **konania** vopred stanovil právo využívania elektronickej pošty, považuje Účastník za nesprávny a pravdu skresľujúci, nakoľko sa ním SOI snaží nepravdivo naznačiť, že náklady Účastníka **konania** na zasielanie upomienok elektronickej poštou nevznikajú, prípadne sú minimálne. Ako už bolo uvedené vyššie, Účastníkovi **konania** vznikajú náklady spojené so zasielaním upomienok elektronickej poštou, ktoré síce nie je možné presne vyčíslieť, avšak ich výška sa odvíja z nákladov ktorými sú platy zamestnancov, cena energií, cena za spracovanie vzorových výziev, vedenie platieb spotrebiteľov a iné. Považujeme opäť za dôležité poukázať na skutočnosť, že v konečnom dôsledku je toto opatrenie výhodné pre zákazníka resp. v prospech spotrebiteľa, nakoľko v prípade, ak by Účastník **konania** vymáhal dlhy spotrebiteľov súdnou cestou, tak by trovy súdneho konania v prípade neúspechu v súdnom konaní niekoľkonásobne presiahli sumu zodpovedajúcu poplatku za zaslanie upomienky spotrebiteľovi.

Spoločnosť Uppsala je presvedčená, že s ohľadom na vyššie uvedené nemôže byť predmetná zmluvná podmienka považovaná za neprijateľnú v zmysle generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ. Spoločnosť Uppsala opätovne poukazuje na skutočnosť, že písomnosť nemusí byť adresátovi fyzicky doručená na to, aby sa dostala do sféry jeho dispozície. **SOI vo svojom Rozhodnutí nijakým spôsobom nereaguje na skutočnosť**, že v súlade s relevantnými judikátmi súdov Slovenskej republiky a Českej republiky a odbornej literatúry z právnej oblasti sa písomnosť dostala do sféry dispozície adresáta v okamihu, keď mal reálnu možnosť sa s písomnosťou oboznámiť. Tento moment je však odlišný od okamihu, kedy si adresát prevezme písomnosť, nakoľko adresát sa mal reálnu možnosť oboznámiť s písomnosťou už od okamihu, kedy bol upovedomený o skutočnosti, že písomnosť je uložená na pošte, pretože už vtedy si písomnosť mohol vyzdvihnúť a oboznámiť sa s jej obsahom, pričom ak tak neurobil, neurobil tak z vlastnej vôle a nie na základe objektívnej nemožnosti oboznámiť sa s obsahom písomnosti. Ficcia doručenia je tak podľa nášho názoru v súlade so zákonom, pričom obdobná ficcia doručenia je (bola) uplatňovaná aj v civilnom sporovom konaní a správnom konaní, pričom inštitúty náhradného doručenia sú priamo obsiahnuté v Civilnom sporovom poriadku ako aj v Správnom poriadku. Zároveň spoločnosť Uppsala poukazuje na skutočnosť, že spotrebiteľ má možnosť spoločnosti Uppsala oznámiť zmenu svojho bydliska prípadne adresy na doručovanie, na základe čoho by bolo neprimerané vyžadovať pre platné doručenie písomnosti výlučne jej

skutočné doručenie aj v prípade, kedy by spotrebiteľ zmenil svoje bydlisko a spoločnosť Uppsala by o tom neupovedomil, nakoľko by tak bola zmarená možnosť spoločnosti Uppsala doručiť spotrebiteľovi akúkoľvek písomnosť a uplatniť si svoje práva. Fikcia doručenia sa využíva iba v prípade, ak sa spotrebiteľ úmyselne vyhýba prevzatíu písomných zásielok a nie na svojvoľné a šikanózne uplatňovanie a zneužívanie práv, o čom svedčí aj skutočnosť, že žiadny spotrebiteľ nenamietal uplatňovanie predmetného zmluvného ustanovenia. **SOI rovnako v Rozhodnutí nereaguje ani na dôležitú skutočnosť**, že Fikcia doručenia je **upravená pre obe zmluvné strany rovnako**, nie je uplatňovaná iba v prípade doručovania spotrebiteľovi, ale aj naopak, v prípade ak doručuje spotrebiteľ akékoľvek písomnosti spoločnosti Uppsala. Doručovanie písomností je dôležitou súčasťou uplatňovania si svojich vzájomných práv zmluvnými stranami a z toho dôvodu je potrebné upraviť aj prípady, v ktorých jedná zmluvná strana nie je objektívne schopná doručiť druhej zmluvnej strane písomnosť **v dôsledku zámernej nečinnosti** alebo úmyselnému vyhýbaniu sa prevzatia predmetnej písomnosti druhou stranou (napr. z dôvodov, že jej obsah nie pre ňu nepriaznivý). V dôsledku skutočnosti, že predmetná **fikcia doručenia pôsobí voči obojstranným podmienkam** a v nevyhnutných prípadoch, **nie je možné ju považovať za podmienku, ktorá zakladá výraznú nerovnováhu vo vzťahu spotrebiteľ - poskytovateľ v neprospech spotrebiteľa** Opätovne uvádzame, že výslovné uvedenie Fikcie doručenia do zmluvy je len premietnutie platných zákonných ustanovení do zmluvy, Fikcia by mohla byť aplikovaná aj bez jej uvedenia v zmluve, a teda nemôže mať za následok zhoršenie postavenia spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu. SOI v závere svojho Rozhodnutia uvádza rôzne tvrdenia a skutočnosti, na základe ktorých určila výšku pokuty uloženej Účastníkovi **konania**. Účastník **konania** sa však domnieva, že v celom odôvodnení Rozhodnutia **nie je dostatočne preukázané, že by k deklaroványm zákonným ustanoveniam tykajúcim sa práv spotrebiteľov zo strany Účastníka konania došlo, a že sa SOI v Rozhodnutí takmer vôbec nevyjadřila k mnohým vyjadreniam Účastníka, ktoré považujeme za dôležité pre rozhodnutie v tejto Správnej veci** a SOI len zopakovala svoje odôvodnenie z predošlých písomností vydaných SOI, ktoré navyše považujeme za vecne nesprávne, a to s prihliadnutím na argumentáciu Účastníka **konania** uvedenú vo všetkých svojich písomných vyjadreniach v tejto Správnej veci. Z vyššie uvedených dôvodov sa Účastník **konania** domnieva, že nie je celkom opodstatnené uložiť Účastníkovi **konania** pokutu za porušenie zákonných ustanovení, keď nie je dostatočne preukázaný právny základ pre uloženie pokuty, teda nie je preukázané porušenie príslušných zákonných noriem.

Účastník opätovne uvádza, že je len prirodzené, že Účastník, ako podnikateľsky subjekt, vykonáva svoju podnikateľskú činnosť za účelom dosiahnutia zisku, pričom ale odmieta tvrdenia, že by pri tom nezohľadňoval ustanovenia právnych predpisov upravujúcich ochranu práv spotrebiteľa. Účastník sa nestotožňuje s názorom SOI, že zákonodarcom stanovená právna ochrana postavenia spotrebiteľa je vo všetkých smeroch jednoznačná a určitá. Väčšina ustanovení tykajúcich sa ochrany práv spotrebiteľov je všeobecná, uvádza isté princípy, na základe ktorých sú podnikatelia povinní konať a dbať o ochranu spotrebiteľa, pričom v prípade ich extenzívneho výkladu je naozaj možné považovať konanie takmer každého podnikateľa za protiprávne a nezohľadňujúce práva spotrebiteľa. Účastník mal pri tvorbe zmluvy samozrejme na zreteli dosiahnutie zisku na základe služieb poskytovaných spotrebiteľom, ale Účastník sa pri tom v čo najväčšej miere snažil zohľadniť povinnosti, ktoré mu právne predpisy ohľadom ochrany práv spotrebiteľa ukladajú. Práve z dôvodu, že úprava práv spotrebiteľa nie je a z dôvodu rozsiahlosti a komplexnosti ich možných práv ani nemôže byť, jednoznačná a dáva možnosť na rôznu interpretáciu, nie je pre podnikateľov jednoduché stanoviť zmluvné podmienky tak, aby dosahovali zisk a zároveň, aby boli aj práva spotrebiteľov dodržané bez akýchkoľvek pochybností. Účastník je toho názoru, že ani v prípade prešetrení Účastníka nie je v žiadnom prípade jednoznačne preukázané, že by porušil práva spotrebiteľov, a už vôbec

nie v takom rozsahu, v akom to uvádza SOI vo svojom Rozhodnutí. SOI považuje všetky ustanovenia zmluvy Účastníka, na ktoré poukazuje v Rozhodnutí, za jasné porušenie práv spotrebiteľov, pričom k takým záverom SOI dospela na základe subjektívneho posúdenia predmetných ustanovení zmluvy a na základe subjektívneho presvedčenia SOI, že Účastník vôbec nebral do úvahy práva spotrebiteľa. Účastník sa ale domnieva, že ani jedno z ustanovení zmluvy Účastníka nie je v priamom rozpore so zákonnou úpravou ochrany spotrebiteľa a že ide o ustanovenia, ktoré sú práve naopak kompromisom medzi záujmom Účastníka na dosiahnutie zisku a povinnosťou Účastníka na dbanie o ochranu práv spotrebiteľov.

Účastník je na základe všetkých vyššie uvedených skutočností presvedčený, že si svoje povinnosti uvedené v ZoOS plní a neporušuje ich, a to tak svojim konaním, ako ani ustanoveniami používanými Účastníkom v zmluve o poskytovaní služieb. Ak by sa však aj SOI s predmetným názorom Účastníka nestotožnila a bola by presvedčená, že akýmkoľvek konaním Účastníka došlo k akémukoľvek porušeniu povinností Účastníka v zmysle ustanovení ZoOS, tak s prihliadnutím na to, že Účastník dostatočne právne aj skutkovo vyargumentoval, že zmluvné podmienky obsiahnuté v rôznych ponúkaných druhoch zmlúv o poskytovaní služieb Účastníka, najmä no nie výlučne tie, ktoré si má spotrebiteľ možnosť sám slobodne vybrať, t.j. aj individuálne dojednať, nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, Účastník skončil všetky zmluvy o poskytovaní služieb so všetkými spotrebiteľmi - sťažovateľmi, ktorých podnety tvorili základ pre toto konanie, je Účastník toho názoru, že charakter prípadného protiprávneho konania, jeho závažnosť, spôsob a následky dostatočne a preukázateľne neodôvodňujú udelenie pokuty Účastníkovi vo výške 1.000,- Eur, na základe čoho Účastník navrhuje, aby SOI v zmysle § 57 ods. 1 Správneho poriadku Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 12.06.2018, číslo: P/0732/02/2017 o uložení pokuty Účastníkovi vo výške 1.000,- Eur zmenila tak, že upustí od uloženia sankcie, takže Účastníkovi neudelí žiadnu pokutu, resp. uloží Účastníkovi pokutu v symbolickej výške 1,- Eur.

V odvolaní účastník konania neuvádza žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za nedostatky a mali by vplyv na zrušenie vydaného rozhodnutia.

Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa počas celej doby vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Účastník konania objektívne zodpovedá za porušenie zákonom stanovených povinností. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa: *Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.*

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa: *Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.*

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka: *Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.*

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka: *Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.*

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka: *Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.*

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka: *Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré*

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka: *Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.*

Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka: *Ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.* Podľa odvolacieho orgánu stanovenie dlhšej výpovednej lehoty pri zmluve na dobu neurčitú ako upravuje zákon v § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účastník konania si stanovil výpovednú dobu 1 rok a následne 6 mesiacov), je pri spotrebiteľských zmluvách neprijateľné, pretože nerešpektuje ustanovenie § 54 od. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací orgán zastáva názor, že nie je možné pri spotrebiteľských zmluvách, kedy sú tieto formulárového typu, s vopred predtlačenými podmienkami, uplatniť výklad, podľa ktorého uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka možno aplikovať iba v prípade, ak možnosť a podmienky vypovedania zmluvy nie sú upravené v zákone alebo v zmluve. **Výklad účastníka konania považuje odvolací orgán za neakceptovateľný, keďže uvedené by prakticky znamenalo, že účastník konania si výpovedné lehoty v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej na dobu neurčitú môže stanovovať prakticky podľa svojej ľubovôle a výlučne vo svoj prospech,** nakoľko on je v pozícii tej strany zmluvy, ktorá ju vyhotovuje a predkladá spotrebiteľovi na podpis. Takéto ponímanie je na úkor spotrebiteľa a stavia ho do výrazne nevyváženej pozície v právach a povinnostiach zmluvných strán. Odvolací orgán preto konkrétne konanie účastníka konania v súvislosti s nerešpektovaním zo zákona vyplývajúcej všeobecnej výpovednej lehoty v prípade spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú vyhodnotil ako konanie nerešpektujúce ustanovenie § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odvolací orgán považuje za potrebné v tejto súvislosti zdôrazniť, že **v tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a to znamená, že podmienky tejto zmluvy, nie je možné odchyliť ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Tým, že účastník konania stanovil neprímerane dlhú výpoveď zmluvy, ktorá bola označená ako zmluva uzavretá na dobu neurčitú, došlo k porušeniu ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.**

Odvolací orgán považuje za absolútne irelevantné tvrdenie účastníka konania o tom, že zákazník - spotrebiteľ si pritom môže vybrať, či takúto zmluvu uzavrie na dobu jedného roka, šesť mesiacov, alebo 30 dní, pretože podľa odvolacieho orgánu nie je podstatné či si spotrebiteľ môže vybrať aj iné typy zmlúv účastníka konania. Podľa odvolacieho orgánu je účastník konania povinný vykonávať svoju činnosť v súlade s právnymi predpismi a svojimi zmluvnými podmienkami neupierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Ďalšia námietka účastníka konania sa týka toho, že predmetné podmienky sú podľa jeho názoru v zmysle § 53 ods. 1 OZ individuálne dojednané. S uvedeným názorom odvolací orgán nesúhlasí. Ide o vopred pripravený predtlačený typ zmluvy, kde spotrebiteľ nemá reálnu možnosť negociovat' jednotlivé podmienky zmluvy. Podľa názoru odvolacieho orgánu to dokazuje aj vyjadrenia účastníka konania v odvolaní kde uvádza: „Spoločnosť Uppsala sa predmetnú podmienku uzatvorenia zmluvy nesnaží nijakým spôsobom pred spotrebiteľmi pred uzatvorením zmluvy utajiť, ani spotrebiteľov ohľadom predmetnej podmienky viesť do omylu, podmienky viazanosti zmluvy a vypovedania zmluvy sú jasne určené a spotrebiteľom bez akýchkoľvek pochybností známe pred uzatvorením zmluvy. Navyše, nakoľko cena za poskytované služby je výrazne ovplyvnená predovšetkým dobou trvania zmluvného vzťahu a možnosťou jeho vypovedania, nepochybne ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny a z toho dôvodu nemôže byť považovaná za neprijateľnú.“

Ďalšia námietka účastníka konania sa týkala poplatku, ktorý stanovil účastník konania za zaslanie upomienky vo výške 7,- Eur a ktorý považuje správny orgán za neprimerane vysoký. Odvolací orgán sa stotožňuje s názorom prvostupňového správneho orgánu, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol: „Správny orgán má za to, že sa jedná o neprijateľné zmluvné ustanovenia v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, keďže za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Omeškanie užívateľa s úhradou ceny za služby, resp. akejkoľvek platby je pre spotrebiteľa nepredvídateľné, pričom indikuje reálnu možnosť poškodiť záujmy slabšej zmluvnej strany. Predávajúci v danom prípade dojednal podmienky umožňujúce viacnásobný postih spotrebiteľa - možné opakované poplatky za upomienky. Neprijateľná zmluvná podmienka predstavuje neprimeranú sankciu. Ekonomický dôvod nie je adekvátny a primeraný. Potvrzuje len neprimeraný ekonomický záujem účastníka konania na viazanosti spotrebiteľa zmluvou, a tým zároveň napĺňa materiálnu podmienku hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zakotvením uvedenej podmienky do spotrebiteľskej zmluvy došlo k porušeniu zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.“

V tejto súvislosti si odvolací orgán dovoľuje taktiež poukázať na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej: „Odvolací súd si osvojuje v tomto smere nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06: Poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.“ (rozsudok Krajského súdu Prešove z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011, k tomu porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešove z 25. júna 2015, sp. zn. 6Co/148/2014), rovnako: „Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky, ktoré spočíva v účtovaní takýchto poplatkov, možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Opodstatnený je preto záver o neprijateľnosti zmluvných ustanovení, ktoré oprávňujú banku vyberať tieto poplatky. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované nejaké protiplnenia.“ (Uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 434/2014 zo 04.06.2015), voči ktorému bola podaná aj sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorý: „nepovažoval právny názor najvyššieho súdu za arbitrárny, svojvoľný a jeho rozhodnutie za také, ktoré by popieralo účel a zmysel právnej úpravy, a nezistil príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením práv sťažovateľky, postupom a uznesením najvyššieho súdu, sťažnosť sťažovateľky smerujúcu proti postupu a uzneseniu najvyššieho súdu odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti“ (Uznesenie II. ÚS 754/201510 z 11.11.2015).

Na námietku účastníka konania, ktorá sa týka doručovania odvolací orgán uvádza, že je zrejmé, že účastníkom konania koncipovaná fikcia doručenia sa jednoznačne neprijateľným spôsobom odkláňa tak od platnej právnej úpravy Občianskeho zákonníka, ako aj od ustálenej judikatúry v tejto oblasti (uvedené nižšie). Odvolací orgán opakuje, že zmluvné ustanovenia uvedené v Zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 01.09.2016 v bode 18. sú neprijateľné v zmysle generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ z dôvodu, že sa v neprospech spotrebiteľa odchyľujú od § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Z citovaného zákonného ustanovenia možno usúdiť, že prejav vôle vrátane písomnosti je účinný voči adresátovi od okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala bez ďalšieho za doručeníu spotrebiteľovi /užívateľovi/ v 18 deň od jej uloženia na pošte, a to aj keď

sa o jej uložení adresát nedozvedel, by však túto požiadavku nespĺňala. Rovnako túto požiadavku nespĺňa ani ustanovenie, podľa ktorého sa písomnosť bez ďalšieho považuje za doručení v deň, ktorý bude označený na zásielke ako deň neúspešného doručenia z dôvodu „Adresát neznámý“. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, aj uplatňovanie fikcie doručenia podľa obdobnej úpravy obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.) a v Správnom poriadku, má svoje limity. Nemožno bez ďalšieho ukrátiť fyzickú osobu (spotrebiteľa) na jej právach a de facto vylúčiť pri doručovaní (aplikácii fikcie doručovania) prípady **objektívnej nemožnosti** prevzatia písomnosti. K tomu odvolací orgán uvádza, že účastník konania uviedol jednu rovinnu doručovania zásielok, avšak je potrebné v danej veci sa zaoberať (aj vzhľadom na tvrdenia účastníka konania) práve momentom, keď spotrebiteľ v skutočnosti nemá/nemal z objektívnych príčin možnosť oboznámiť sa so zásielkou. V danej súvislosti odvolací orgán poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Uznesenie NS SR spis. Zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa 28. 01.2011, v ktorom ustálil cit.: „Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi.“ v ktorom je kladený dôraz práve na konkrétnu situáciu a potrebu skúmania pôsobenia nedoručeného prejavu vôle voči jeho adresátovi, na čo predmetné ustanovenia Zmluvy o poskytovaní služieb nepamätajú. Je pravdou, že spotrebiteľ môže o zmenách (napr. adresy) účastníka konania upovedomiť, avšak podľa odvolacieho orgánu účastník konania nemôže bez ďalšieho vopred určiť, že písomnosti sa považujú za doručené v zmysle podmienok uvedených v danom ustanovení bez toho, aby pripustil, že môže nastať aj taká situácia, kedy spotrebiteľ (užívateľ) pod vplyvom okolností, ktoré sám nemohol ovplyvniť (bez vlastného pričinenia), neprevezme zásielku, a teda sa s ňou objektívne oboznámiť nemôže. Fikcia doručenia v prípade neprevzatej zásielky (hoci aj v odbernej lehote) či obyčajnej zásielky bez skutočnej možnosti verifikácie, či sa vôbec dostala do sféry dispozície prijímateľa, založená len na konštatovaní veriteľa o jej odoslaní, nezabezpečuje podmienku objektívnej možnosti oboznámenia sa s obsahom zaslaného prejavu. Zmluvná podmienka vystavuje spotrebiteľa neprijateľnej fikcii doručenia zásielky v prípade ak sa z objektívnych dôvodov so zásielkou nemohol oboznámiť. Pokiaľ ide o poukázanie účastníkom konania na obdobnú úpravu v Civilnom sporovom poriadku a Správnom poriadku, odvolací orgán v danej súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky Rozsudok NS ČR spis. zn. 26 Cdo 864/2004 zo dňa 16.03.2005, ktorý uviedol: „...Účinnosť adresných jednostranných hmotnoprávnych úkonů v režimu občanského zákonníku předpokládá, že projev vôle dojde, resp. je doručen adresátovi, tj. že se dostane do sféry jeho dispozice. Slovní spojení „dostane do sféry dispozice“ nelze vykládat ve smyslu procesněprávních předpisů.“

Odvolací orgán pri určení výšky sankcie vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa, kde sa uvádza v § 24 ods. 1 že: „Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozčovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 EUR; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 EUR.“ V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. V súlade teda s týmto ustanovením má SOI zákonnú povinnosť uložiť pokutu v prípade, ak došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa a je nepochybne preukázané, že k nim došlo. Navyše bola pokuta udelená v zákonom rozpätí a na dolnej hranici.

Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. V odvolaní účastník

konania zistený skutkový stav nepopiera ani neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 EUR. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadol na skutočnosť, že upieraním práv spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, účastník konania nedodrжал zákonné povinnosti, následkom čoho bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených zákonom. Ďalej bolo prihliadnuté na charakter ako aj rozsah zisteného porušenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý spočíval v konaní v rozpore s Občianskym zákonníkom. Pri určovaní výšky sankcie správny orgán vzal ďalej do úvahy to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Zohľadnená bola skutočnosť, že tieto podmienky sa nachádzali v zmluvách, ktorých obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňuje. Spotrebiteľ navyše vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim) nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok na jeho práva pri podpise samotnej zmluvy. Správny orgán pristúpil k určení výšky pokuty po vyhodnotení skutočnosti, že došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľa vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľov pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho, poškodiť.

Správny orgán prihliadol pri určovaní výšky pokuty na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán zároveň teda prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Správny orgán vzal do úvahy aj skutočnosť, že účastník konania, ktorý určuje zmluvné podmienky, zneužil svoje zmluvné postavenie tým, že zakotvil do zmluvy podmienky, ktoré sa v neprospech spotrebiteľa odchyľujú od príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, a tak zhoršujú zmluvné postavenie spotrebiteľa a znižujú rozsah jeho práv. Pri určení výšky pokuty správny orgán takisto prihliadol na charakter samotnej zmluvy s ktorej ustanoveniami, aj keď sa má spotrebiteľ možnosť oboznámiť vopred, spravidla neovplyvňuje ich obsah. Pri určení výšky pokuty správny orgán zohľadnil charakter a spôsob konania účastníka konania voči spotrebiteľom, keď deklaroval uzavretie zmluvy na dobu neurčitú, avšak účastník konania si stanovil výpovednú dobu 1 rok a následne 6 mesiacov, čo je dlhšie ako ukladá zákon v § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a táto zmluvná podmienka je pri spotrebiteľských zmluvách neprijateľná. Takisto za neprijateľné podmienky odvolací orgán považuje zmluvné podmienky, ktoré stanovil účastník konania, a ktoré sa týkajú neprimerane vysokého poplatku za upomienku vo vzťahu ku spotrebiteľovi, ako aj stanovenie fikcie doručenia.

Z hľadiska posudzovania miery zavinenia za zistené protiprávne konanie správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania, bolo zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k hore uvedenému nebolo splnené. Keďže inšpektormi SOI boli preukázateľne zistené nedostatky a porušenie povinností stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán je toho názoru, že uloženie pokuty bolo plne v súlade s danou právnou úpravou. Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu a postupoval v súlade s § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom uložil pokutu v dolnej hranici zákonnej sadzby v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa ktorú považuje za primeranú k charakteru protiprávneho konania a následkom porušenia povinnosti.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 07320217.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.